

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 142/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 129 της 28.4.2014.	1
---------------	--	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 142/02	Υπόθεση C-628/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Oberlandesgericht Braunschweig (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά International Jet Management GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 18 ΣΛΕΕ — Απαγόρευση κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγένειας — Εμπορικές πτήσεις από τρίτη χώρα προς κράτος μέλος — Ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας όσοι αερομεταφορείς της Ένωσης δεν διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από το εν λόγω κράτος πρέπει να λαμβάνουν άδεια για κάθε πτήση εκτελούμενη από τρίτη χώρα)	2
---------------	---	---

2014/C 142/03	Υπόθεση C-639/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ταξινόμηση των μηχανοκίνητων οχημάτων — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ — Οδηγία 70/311/ΕΟΚ — Οδηγία 2007/46/ΕΚ — Δεξιά κατεύθυνση κυκλοφορίας σε κράτος μέλος — Υποχρέωση, προκειμένου να γίνει η ταξινόμηση, να μετακινηθεί στην αριστερή πλευρά το σύστημα διεύθυνσεως των επιβατηγών οχημάτων στα οποία το σύστημα αυτό είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά)	3
---------------	---	---

2014/C 142/04	Υπόθεση C-61/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λιθουανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ταξινόμηση των μηχανοκίνητων οχημάτων — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ — Οδηγία 70/311/ΕΟΚ — Οδηγία 2007/46/ΕΚ — Δεξιά κατεύθυνση κυκλοφορίας σε κράτος μέλος — Υποχρέωση, προκειμένου να γίνει η ταξινόμηση, να μετακινηθεί στην αριστερή πλευρά το σύστημα διεύθυνσεως των επιβατηγών οχημάτων στα οποία το σύστημα αυτό είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά)	4
---------------	--	---

2014/C 142/05	Υπόθεση C-139/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona κατά Generalidad de Cataluña (Προδικαστική παραπομπή — Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Απαλλαγές — Πράξεις αφορώσες την πώληση τίτλων και επαγόμενες τη μεταβίβαση της κυριότητας ακινήτων — Υπαγωγή σε έμμεσο φόρο, διακριτό του ΦΠΑ — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ — Κατάσταση αμιγώς εσωτερικής φύσεως)	5
2014/C 142/06	Υπόθεση C-167/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C. D. κατά S. T. (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Μέτρα για τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων — Άρθρο 8 — Κατά νόμο μητέρα που απέκτησε τέκνο κατόπιν συμφωνίας παρένδυτης μητρότητας — Άρνηση χορηγήσεως σε αυτήν άδειας μητρότητας — Οδηγία 2006/54/ΕΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 14 — Λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση κατά νόμο μητέρας όσον αφορά τη χορήγηση άδειας μητρότητας)	6
2014/C 142/07	Υπόθεση C-363/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του The Equality Tribunal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Z κατά A Government Department, the Board of Management of a Community School (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2006/54/ΕΚ — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Κατά νόμο μητέρα που απέκτησε τέκνο κατόπιν συμφωνίας παρένδυτης μητρότητας — Μη χορήγηση σε αυτή άδειας μετ' αποδοχών που αντιστοιχεί σε άδεια μητρότητας ή σε άδεια υιοθεσίας — Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Απαγόρευση κάθε δυσμενούς διακρίσεως λόγω αναπηρίας — Κατά νόμο μητέρα που αδυνατεί να τεκνοποιήσει — Ύπαρξη αναπηρίας — Κύρος των οδηγιών 2006/54 και 2000/78)	7
2014/C 142/08	Υπόθεση C-427/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ — Κατ' εξουσιοδότηση πράξη και εκτελεστική πράξη — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Άρθρο 80, παράγραφος 1 — Βιοκτόνα — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων — Καθορισμός των τελών από την Επιτροπή]	8
2014/C 142/09	Υπόθεση C-271/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 — Rouse Industry κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας υπό τη μορφή παρατήσεως από απαιτήσεις — Απόφαση της Επιτροπής κρίνουσα την εν λόγω ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Έννοια του όρου «νέα ενίσχυση» — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	8
2014/C 142/10	Υπόθεση C-19/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Duisburg (Γερμανία) στις 16 Ιανουαρίου 2014 — Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca κατά Stadt Kevelaer	9
2014/C 142/11	Υπόθεση C-43/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 18 Δεκεμβρίου 2013 — ŠKO-ENERGO, s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Υπόθεση C-45/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 27 Ιανουαρίου 2014 — Ποινική διαδικασία κατά István Balázs και Dániel Papp	10
2014/C 142/13	Υπόθεση C-46/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 28 Ιανουαρίου 2014 — Jürgen Kaiser κατά Condor Flugdienst GmbH	10
2014/C 142/14	Υπόθεση C-51/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2014 — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG κατά Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	11
2014/C 142/15	Υπόθεση C-52/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2014 — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG κατά Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	12
2014/C 142/16	Υπόθεση C-58/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2014 — Hauptzollamt Hannover κατά Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Υπόθεση C-59/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Φεβρουαρίου 2014 — Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	13
2014/C 142/18	Υπόθεση C-66/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Finanzamt Linz κατά Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz	14
2014/C 142/19	Υπόθεση C-67/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundessozialgericht (Γερμανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Jobcenter Berlin Neukölln κατά Nazifa Alimanovic κ.λπ.	14
2014/C 142/20	Υπόθεση C-69/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Dragoș Constantin Târșia κατά Statul român, prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	15
2014/C 142/21	Υπόθεση C-72/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — X κατά Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Υπόθεση C-74/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Λιθουανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — UAB Eturas κ.λπ. κατά Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	16
2014/C 142/23	Υπόθεση C-79/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις 14 Φεβρουαρίου 2014 — TUIfly GmbH κατά Harald Walter	17
2014/C 142/24	Υπόθεση C-81/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 17 Φεβρουαρίου 2014 — Nannoka Vulcanus Industries BV κατά College van gedeputeerde staten van Gelderland.	17
2014/C 142/25	Υπόθεση C-82/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις 17 Φεβρουαρίου 2014 — Agenzia delle Entrate κατά Nuova Invincibile	18
2014/C 142/26	Υπόθεση C-83/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 17 Φεβρουαρίου 2014 — CEZ Razpredelenie Bulgaria AD κατά Komisia za zashtita ot diskriminatsia	18
2014/C 142/27	Υπόθεση C-86/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 1 de Granada (Ισπανία) στις 18 Φεβρουαρίου 2014 — Marta León Medialdea κατά Ayuntamiento de Hueter Vega.	20
2014/C 142/28	Υπόθεση C-89/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις 21 Φεβρουαρίου 2014 — A2A SpA κατά Agenzia delle Entrate	20
2014/C 142/29	Υπόθεση C-92/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Judecătoria Câmpulung (Ρουμανία) στις 25ης Φεβρουαρίου 2014 — Liliانا Tudoran, Florin Iulian Tudoran και Ilie Tudoran κατά SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Υπόθεση C-94/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Κúρια (Ουγγαρία) στις 27 Φεβρουαρίου 2014 — Flight Refund Ltd κατά Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Υπόθεση C-96/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Nîmes (Γαλλία) στις 28 Φεβρουαρίου 2014 — Jean-Claude Van Hove κατά CNP Assurance SA	23
2014/C 142/32	Υπόθεση C-97/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 3 Μαρτίου 2014 — SMK Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal	23
2014/C 142/33	Υπόθεση C-98/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 3 Μαρτίου 2014 — Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. κ.λπ. κατά Magyar Állam.	24
2014/C 142/34	Υπόθεση C-103/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 4 Μαρτίου 2014 — Bronius Jakutis και Kretingalės kooperatinė ŽŪB κατά Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos και Lietuvos valstybė	26

2014/C 142/35 Υπόθεση C-106/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2014 — FCD — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB — Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison κατά Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie 28

2014/C 142/36 Υπόθεση C-111/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 7 Μαρτίου 2014 — «GST — Sarviz AG Germania» κατά Direktor na direksia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na NAP. 28

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 142/37 Υπόθεση T-46/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2014 — Faci κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά σταθεροποιητών θερμότητας ESBO/esters — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθιέρωση των τιμών, κατανομή των αγορών και των πελατών, και ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Απόδειξη ενός σκέλους της παραβάσεως — Πρόστιμα — Ίση μεταχείριση — Χρηστή διοίκηση — Εύλογη προθεσμία — Αναλογικότητα) 30

2014/C 142/38 Υπόθεση T-181/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2014 — Reagens κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που αφορούν αιτήματα συνυπολογισμού της αδυναμίας πληρωμής ορισμένων επιχειρήσεων στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικά με συμπράξεις — Άρνηση προσβάσεως — Εξαιρέση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός τρίτου — Εξαιρέση που αφορά την προστασία των σκοπών των δραστηριοτήτων επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Υποχρέωση διενέργειας συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως — Μερική πρόσβαση] 30

2014/C 142/39 Υπόθεση T-306/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2014 — Yusef κατά Επιτροπής [Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάντα και τους Ταλιμπάν — Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων ενός προσώπου λόγω του ότι έχει περιληφθεί σε κατάλογο που κατάρτισε όργανο των Ηνωμένων Εθνών — Επιτροπή κυρώσεων — Μεταγενέστερη εγγραφή στο παράρτημα Ι του κανονισμού 881/2002 — Άρνηση της Επιτροπής να διαγράψει την εγγραφή αυτή — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Θεμελιώδη δικαιώματα — Δικαίωμα ακροάσεως, δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο και δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας] 31

2014/C 142/40 Υπόθεση T-539/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Deutsche Bank κατά ΓΕΕΑ (Leistung aus Leidenschaft) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος Leistung aus Leidenschaft — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου] 32

2014/C 142/41 Υπόθεση T-291/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Deutsche Bank κατά ΓΕΕΑ (Passion to Perform) [Κοινοτικό σήμα — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα Passion to Perform — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση] 33

2014/C 142/42 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-534/12 και T-535/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2014 — Still κατά ΓΕΕΑ (Fleet Data Services) [Κοινοτικό σήμα — Αιτήσεις καταχώρισεως των κοινοτικών εικονιστικών σημάτων Fleet Data Services και Truck Data Services — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δικαίωμα ακροάσεως — Άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009]. 33

2014/C 142/43 Υπόθεση T-81/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2014 — FTI Touristik κατά ΓΕΕΑ (BigXtra) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος BigXtra — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 34

2014/C 142/44 Υπόθεση T-46/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2013 — Chrysamed Vertrieb κατά ΓΕΕΑ — Chrysal International (Chrysamed) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης) 34

2014/C 142/45 Υπόθεση T-198/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2014 — Imax κατά ΓΕΕΑ — Himax Technologies (IMAX) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης) 35

2014/C 142/46	Υπόθεση T-62/14: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2014 — BR IP Holder κατά ΓΕΕΑ — Greyleg Investments (HOKEY POKEY)	35
2014/C 142/47	Υπόθεση T-98/14: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Société générale κατά Επιτροπής	36
2014/C 142/48	Υπόθεση T-106/14: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Universal Utility International κατά ΓΕΕΑ (Greenworld)	37
2014/C 142/49	Υπόθεση T-108/14: Αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — D. Burazer κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης	37
2014/C 142/50	Υπόθεση T-109/14: Αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — D. Škugor κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης	38
2014/C 142/51	Υπόθεση T-124/14: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2014 — Δημοκρατία της Φινλανδίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	39
2014/C 142/52	Υπόθεση T-125/14: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Gappol Marzena Porczyńska κατά ΓΕΕΑ — Gap (ITM) (GAPPol)	40
2014/C 142/53	Υπόθεση T-134/14: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — Γερμανία κατά Επιτροπής	40
2014/C 142/54	Υπόθεση T-141/14: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — SolarWorld κ.λπ. κατά Συμβουλίου	41
2014/C 142/55	Υπόθεση T-142/14: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — SolarWorld κ.λπ. κατά Συμβουλίου	42
2014/C 142/56	Υπόθεση T-160/14: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου	43
2014/C 142/57	Υπόθεση T-161/14: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου	44
2014/C 142/58	Υπόθεση T-166/14: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2014 — PRS Mediterranean κατά ΓΕΕΑ — Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Υπόθεση T-172/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Stahlwerk Bous κατά Επιτροπής	46
2014/C 142/60	Υπόθεση T-173/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — WeserWind κατά Επιτροπής	47
2014/C 142/61	Υπόθεση T-174/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Dieckerhoff Guss κατά Επιτροπής	47
2014/C 142/62	Υπόθεση T-175/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Walter Hundhausen κατά Επιτροπής	48
2014/C 142/63	Υπόθεση T-176/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Georgsmarienhütte κατά Επιτροπής	49
2014/C 142/64	Υπόθεση T-177/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Harz Guss Zorge κατά Επιτροπής	50
2014/C 142/65	Υπόθεση T-178/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss κατά Επιτροπής	51
2014/C 142/66	Υπόθεση T-179/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Schmiedewerke Gröditz κατά Επιτροπής	52
2014/C 142/67	Υπόθεση T-183/14: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Schmiedag κατά Επιτροπής	53
2014/C 142/68	Υπόθεση T-186/14: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Atlantic Multipower Germany κατά ΓΕΕΑ — Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)	53
2014/C 142/69	Υπόθεση T-522/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Άλφα-Βήτα Βασιλόπουλος κατά ΓΕΕΑ — Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Υπόθεση T-142/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2014 — Jinko Solar κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου κ.λπ.	54
2014/C 142/71	Υπόθεση T-435/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2014 — Triarii κατά Επιτροπής	55
2014/C 142/72	Υπόθεση T-439/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014 — Fard και Sarkandi κατά Συμβουλίου	55

2014/C 142/73	Υπόθεση T-466/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2014 — Hermann Trollius κατά ΕΟΧΠ	55
2014/C 142/74	Υπόθεση T-505/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2014 — Stichting Sona και Nao κατά Επιτροπής	55

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 142/75	Υπόθεση F-8/13: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (3ο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2014 — CP κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλος — Προϊστάμενος τμήματος — Δοκιμαστική περίοδος — Μη διατήρηση στη θέση του προϊσταμένου τμήματος — Τοποθέτηση σε άλλα θέση με καθήκοντα διαφορετικά από εκείνα του προϊσταμένου — Εσωτερικοί κανόνες του Κοινοβουλίου)	56
2014/C 142/76	Υπόθεση F-32/13: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2014 — Walton κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Εφάπαξ αποζημίωση λόγω εξόδου από την υπηρεσία — Παραίτηση διαπιστούμενη με απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Προσδιορισμός της ημερομηνίας παραίτησεως — Δεδικασμένο — Αποφάσεις της ΑΔΑ οι οποίες κατέστησαν οριστικές ελλείπει ενδίκου βοηθήματος — Μη τήρηση της προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας — Προδήλως απαράδεκτο).	56

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2014/C 142/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 129 της 28.4.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 112 της 14.4.2014

EE C 102 της 7.4.2014

EE C 93 της 29.3.2014

EE C 85 της 22.3.2014

EE C 78 της 15.3.2014

EE C 71 της 8.3.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Oberlandesgericht Braunschweig (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά International Jet Management GmbH

(Υπόθεση C-628/11) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 18 ΣΛΕΕ — Απαγόρευση κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγένειας — Εμπορικές πτήσεις από τρίτη χώρα προς κράτος μέλος — Ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας όσοι αερομεταφορείς της Ένωσης δεν διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από το εν λόγω κράτος πρέπει να λαμβάνουν άδεια για κάθε πτήση εκτελούμενη από τρίτη χώρα)

(2014/C 142/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Braunschweig

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

International Jet Management GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Braunschweig — Ερμηνεία του άρθρου 18 ΣΛΕΕ — Εμπορικές πτήσεις από τρίτο κράτος προς κράτος μέλος — Ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουν ότι οι αερομεταφορείς που δεν διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από το εν λόγω κράτος οφείλουν να λαμβάνουν άδεια εισόδου για κάθε πτήση προερχόμενη από τρίτο κράτος — Πρόστιμο που επιβλήθηκε σε κοινοτικό αερομεταφορέα ο οποίος δεν τήρησε τη ρύθμιση αυτή

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 18 ΣΛΕΕ, το οποίο κατοχυρώνει τη γενική αρχή περί απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, τυγχάνει εφαρμογής σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης στην οποία ένα κράτος μέλος απαιτεί από αερομεταφορέα που διαθέτει άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα εντός άλλου κράτους άδεια για να εισέλθει στον εναέριο χώρο του όσον αφορά μη τακτικές ιδιωτικές πτήσεις από τρίτες χώρες προς το πρώτο κράτος μέλος, μολονότι δεν απαιτείται τέτοιου είδους άδεια από όσους αερομεταφορείς διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από το πρώτο κράτος μέλος.
- 2) Το άρθρο 18 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, αφενός, προβλέπει ότι αερομεταφορέας που διαθέτει άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από άλλο κράτος μέλος πρέπει, επ' απειλή προστίμου, να λαμβάνει άδεια εισόδου στον εναέριο χώρο του πρώτου κράτους μέλους όσον αφορά μη τακτικές ιδιωτικές πτήσεις από τρίτες χώρες προς το πρώτο κράτος μέλος, μολονότι δεν απαιτείται τέτοια άδεια από όσους αερομεταφορείς διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από το εν λόγω πρώτο κράτος μέλος, και, αφετέρου, εξαρτά τη χορήγηση της προαναφερθείσας άδειας εισόδου από την υποβολή δηλώσεως ότι οι αερομεταφορείς που διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από το πρώτο κράτος μέλος δεν ενδιαφέρονται ή δεν είναι σε θέση να εκτελέσουν τις πτήσεις αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 της 17.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-639/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ταξινόμηση των μηχανοκίνητων οχημάτων — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ — Οδηγία 70/311/ΕΟΚ — Οδηγία 2007/46/ΕΚ — Δεξιά κατεύθυνση κυκλοφορίας σε κράτος μέλος — Υποχρέωση, προκειμένου να γίνει η ταξινόμηση, να μετακινηθεί στην αριστερή πλευρά το σύστημα διεύθυνσεως των επιβατηγών οχημάτων στα οποία το σύστημα αυτό είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά)

(2014/C 142/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms, Γ. Ζαββός και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szpunar)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Κριαυčiūnas και R. Krasuckaitė)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, του άρθρου 2α της οδηγίας 70/311/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στο σύστημα διεύθυνσεως των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους, όπως έχει τροποποιηθεί (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 93), καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (ΕΕ L 263, σ. 1) — Νομοθεσία κράτους μέλους που απαγορεύει την ταξινόμηση των οχημάτων των οποίων το πηδάλιο είναι τοποθετημένο δεξιά

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Θέτοντας ως προϋπόθεση για την ταξινόμηση στο έδαφος της επιβατηγών αυτοκινήτων των οποίων το σύστημα διεύθυνσεως είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά, είτε είναι καινούργια είτε είχαν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλα κράτη μέλη, τη μετακίνηση του πηδαλίου στην αριστερή πλευρά, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2α της οδηγίας 70/311/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στο σύστημα διεύθυνσεως των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους, από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (οδηγία-πλαίσιο), καθώς και από το άρθρο 34 ΣΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Λιθουανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 10.3.2012, σ. 16.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λιθουανίας

(Υπόθεση C-61/12) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ταξινόμηση των μηχανοκίνητων οχημάτων — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ — Οδηγία 70/311/ΕΟΚ — Οδηγία 2007/46/ΕΚ — Δεξιά κατεύθυνση κυκλοφορίας σε κράτος μέλος — Υποχρέωση, προκειμένου να γίνει η ταξινόμηση, να μετακινηθεί στην αριστερή πλευρά το σύστημα διεύθυνσεως των επιβατηγών οχημάτων στα οποία το σύστημα αυτό είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά)

(2014/C 142/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Steiblytė, G. Wilms και Γ. Ζαββός)

Καθής: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Κγκιαυčiūnas και R. Krasuckaitė)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: M. Linntam), Δημοκρατία της Λετονίας (εκπρόσωποι: I. Kalniņš και A. Nikolajeva), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szrunar)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, του άρθρου 2α της οδηγίας 70/311/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στο σύστημα διεύθυνσεως των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 93), καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ L 263, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την ταξινόμηση καινούργιων επιβατηγών οχημάτων το πηδάλιο των οποίων είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά μολονότι τα οχήματα αυτά πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίζονται από την οδηγία-πλαίσιο και από τις επιμέρους οδηγίες — Άρνηση ταξινόμησης επιβατηγών οχημάτων το τιμόνι των οποίων είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά και τα οποία είχαν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απαγορεύοντας την ταξινόμηση των επιβατηγών αυτοκινήτων το πηδάλιο των οποίων είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά και/ή αξιώνοντας, προκειμένου να προβεί σε ταξινόμηση των επιβατηγών αυτοκινήτων το σύστημα διεύθυνσεως των οποίων είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά, είτε αυτά είναι καινούργια είτε είχαν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος, τη μετακίνηση του πηδαλίου στην αριστερή πλευρά, η Δημοκρατία της Λιθουανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2α της οδηγίας 70/311/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στο σύστημα διεύθυνσεως των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους, από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (οδηγία-πλαίσιο), καθώς και από το άρθρο 34 ΣΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Λιθουανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Δημοκρατία της Λετονίας και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 21.4.2012, σ. 12.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona* κατά *Generalidad de Catalunya*

(Υπόθεση C-139/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Απαλλαγές — Πράξεις αφορώσες την πώληση τίτλων και επαγόμενες τη μεταβίβαση της κυριότητας ακινήτων — Υπαγωγή σε έμμεσο φόρο, διακριτό του ΦΠΑ — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ — Κατάσταση αμιγώς εσωτερικής φύσεως)

(2014/C 142/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

κατά

Generalidad de Catalunya

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunal Supremo — Ερμηνεία του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Απαλλαγή των πράξεων που αφορούν τους κατά το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 5, τίτλους — Εξαιρέση — Πράξεις αφορώσες την πώληση τίτλων και επαγόμενες τη μεταβίβαση της κυριότητας ακινήτων — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα σε περίπτωση αποκτήσεως της πλειοψηφίας του κεφαλαίου μιας εταιρίας, τα στοιχεία ενεργητικού της οποίας αποτελούνται κυρίως από ακίνητα, έμμεσο φόρο, διακριτό του ΦΠΑ

Διατακτικό

Η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική διάταξη, όπως είναι το άρθρο 108 του νόμου 24/1988 περί της αγοράς αξιών (*Ley 24/1988 del Mercado de Valores*), της 28ης Ιουλίου 1988, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 18/1991 περί του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (*Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas*), της 6ης Ιουνίου 1991, που προβλέπει ότι η απόκτηση της πλειοψηφίας του κεφαλαίου μιας εταιρίας, τα στοιχεία ενεργητικού της οποίας αποτελούνται κυρίως από ακίνητα, βαρύνεται με έμμεσο φόρο, διακριτό του φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως είναι ο επίμαχος στην κύρια δίκη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 174 της 16.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C. D. κατά S. T.

(Υπόθεση C-167/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Μέτρα για τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων — Άρθρο 8 — Κατά νόμο μητέρα που απέκτησε τέκνο κατόπιν συμφωνίας παρένθετης μητρότητας — Άρνηση χορηγήσεως σε αυτήν άδειας μητρότητας — Οδηγία 2006/54/ΕΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 14 — Λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση κατά νόμο μητέρας όσον αφορά τη χορήγηση άδειας μητρότητας)

(2014/C 142/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C. D.

κατά

S. T.

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Employment Tribunal Newcastle upon Tyne — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 1, 2, στοιχείο γ', 8, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 348, σ. 1) — Ερμηνεία των άρθρων 14 και 2, παράγραφοι 1, στοιχεία α' και β', και 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ L 204, σ. 23) — Απαγόρευση λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισεως εργαζομένης λόγω εγκυμοσύνης ή λόγω άδειας μητρότητας κατά την έννοια της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Μη βιολογική μητέρα που έχει συνάψει συμφωνία παρένθετης μητρότητας — Δικαίωμα σε άδεια μητρότητας

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να χορηγούν άδεια μητρότητας βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας αυτής σε εργαζόμενη έχουσα την ιδιότητα της κατά νόμο μητέρας που απέκτησε τέκνο κατόπιν συμφωνίας παρένθετης μητρότητας, ακόμα και όταν μπορεί να θηλάσει το τέκνο αυτό μετά τη γέννηση ή ακόμα και όταν πράγματι το θηλάζει.
- 2) Το άρθρο 14 της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 1, στοιχεία α' και β', και 2, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν συνιστά δυσμενή διάκριση λόγω φύλου η άρνηση εργοδότη να χορηγήσει άδεια μητρότητας σε κατά νόμο μητέρα που απέκτησε τέκνο κατόπιν συμφωνίας παρένθετης μητρότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 194 της 30.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του The Equality Tribunal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ζ κατά A Government Department, the Board of Management of a Community School

(Υπόθεση C-363/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2006/54/EK — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Κατά νόμο μητέρα που απέκτησε τέκνο κατόπιν συμφωνίας παρένυκτης μητρότητας — Μη χορήγηση σε αυτή άδειας μετ' αποδοχών που αντιστοιχεί σε άδεια μητρότητας ή σε άδεια υιοθεσίας — Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία — Οδηγία 2000/78/EK — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Απαγόρευση κάθε δυσμενούς διακρίσεως λόγω αναπηρίας — Κατά νόμο μητέρα που αδυνατεί να τεκνοποιήσει — Ύπαρξη αναπηρίας — Κύρος των οδηγιών 2006/54 και 2000/78)

(2014/C 142/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

The Equality Tribunal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Z

κατά A Government Department, the Board of Management of a Community School

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — The Equality Tribunal (Ιρλανδία) — Ερμηνεία των άρθρων 4 και 14 της οδηγίας 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ L 204, σ. 23) — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 5 της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Μη βιολογική μητέρα που προσέφυγε σε παρένυκτη μητρότητα — Άτομο που πάσχει από σωματική αναπηρία εξαιτίας της οποίας δεν δύναται να αποκτήσει παιδί — Δικαίωμα άδειας μητρότητας

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, και κυρίως τα άρθρα 4 και 14 αυτής, έχει την έννοια ότι δεν συνιστά δυσμενή διάκριση λόγω φύλου η μη χορήγηση άδειας μετ' αποδοχών που αντιστοιχεί σε άδεια μητρότητας σε εργαζόμενη η οποία έχει την ιδιότητα της κατά νόμο μητέρας που απέκτησε τέκνο κατόπιν συμφωνίας παρένυκτης μητρότητας.

Η περίπτωση μιας τέτοιας κατά νόμο μητέρας όσον αφορά τη χορήγηση άδειας υιοθεσίας δεν εμπίπτει στην οδηγία αυτή.

- 2) Η οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν συνιστά δυσμενή διάκριση λόγω αναπηρίας η μη χορήγηση άδειας μετ' αποδοχών που αντιστοιχεί σε άδεια μητρότητας ή σε άδεια υιοθεσίας σε εργαζόμενη η οποία αδυνατεί να τεκνοποιήσει και η οποία προέβη σε συμφωνία παρένυκτης μητρότητας.

Το κύρος της οδηγίας αυτής δεν μπορεί να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, αλλά η εν λόγω οδηγία πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο συνάδοντα προς τη Σύμβαση αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 13.10.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-427/12) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ — Κατ' εξουσιοδότηση πράξη και εκτελεστική πράξη — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Άρθρο 80, παράγραφος 1 — Βιοκτόνα — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων — Καθορισμός των τελών από την Επιτροπή]

(2014/C 142/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders, C. Zadra και E. Manhaeve)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio και A. Τρουπιώτης), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και I. Šulce)

Παρεμβαίνοντες υπέρ των καθών: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, E. Ruffer και D. Hadroušek), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: V. Pasternak Jørgensen και C. Thorning), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas και N. Rouam), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και M. Noort), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: H. Leppo και M. J. Leppo), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Murrell και M. Holt, επικουρούμενοι από τον B. Kennelly, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 80, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167, σ. 1), καθόσον προβλέπει, όσον αφορά τον καθορισμό των καταβλητέων στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) τελών, την έκδοση εκτελεστικής πράξεως κατά το άρθρο 291 ΣΛΕΕ και όχι κατ' εξουσιοδότηση πράξεως κατά το άρθρο 290 ΣΛΕΕ — Επιλογή νομικής βάσεως — Εξουσίες κανονιστικής ρυθμίσεως τις οποίες ο νομοθέτης της Ένωσης μπορεί να αναθέσει στην Επιτροπή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Φινλανδίας καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 17.11.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2014 — Rouse Industry κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας υπό τη μορφή παρατήσεως από απαιτήσεις — Απόφαση της Επιτροπής κρίνουςα την εν λόγω ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Έννοια του όρου «νέα ενίσχυση» — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2014/C 142/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Rouse Industry (εκπρόσωποι: A. Angelov και S. Panov, advokati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Urraca Caviedes και D. Stefanov)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασηκθείσα κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2013, T-489/11, Rouse Industry κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της νυν αναιρεσείουσας με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2012/706/ΕΕ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2011, για την κρατική ενίσχυση SA.28903 (C 12/2010) (πρώην N 389/2009) που χορήγησε η Βουλγαρία υπέρ της Rouse Industry (ΕΕ 2012, L 320, σ. 27) — Κρατική ενίσχυση υπό τη μορφή παρατήσεως από απαιτήσεις — Απόφαση κρίνουσα την εν λόγω ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Παράβαση των διαδικαστικών κανόνων η οποία θίγει τα δικαιώματα της νυν αναιρεσείουσας — Παραβίαση του δικαιού της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Rouse Industry AD στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 207 της 20.7.2013.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Duisburg (Γερμανία) στις 16 Ιανουαρίου 2014 — Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca κατά Stadt Kevelaer

(Υπόθεση C-19/14)

(2014/C 142/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Duisburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Καθού: Stadt Kevelaer

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Συνάδει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βιβλίου II του Sozialgesetzbuch με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, οφείλει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να μεταβάλει το νομικό καθεστώς ή προκύπτει άμεσα ένα νέο νομικό καθεστώς και, ενδεχομένως, ποιο;
- γ) Διατηρείται το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βιβλίου II του Sozialgesetzbuch σε ισχύ μέχρι την (ενδεχομένως) αναγκαία τροποποίηση της νομοθεσίας εκ μέρους των οργάνων της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 18 Δεκεμβρίου 2013 — ŠKO-ENERGO, s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-43/14)

(2014/C 142/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα (και αναιρεσίβλητη): ŠKO-ENERGO, s.r.o.

Καθής (και αναιρεσείουσα): Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Οκτωβρίου σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή διατάξεων εθνικής νομοθεσίας οι οποίες επιβάλλουν φόρο δωρεάς επί της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής κατά την κρίσιμη περίοδο;

(¹) ΕΕ L 275, σ. 32.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις
27 Ιανουαρίου 2014 — Ποινική διαδικασία κατά István Balázs και Dániel Papp**

(Υπόθεση C-45/14)

(2014/C 142/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Ítéltábla

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Κατηγορούμενοι: István Balázs και Dániel Papp/István Balázs, Dániel Papp

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Προδικαστικά ερωτήματα

Η ρύθμιση ή η απουσία ρυθμίσεως σχετικά με τη νόμιμη απαγγελία κατηγορίας, την οποία προβλέπει το άρθρο 2 του ουγγρικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας:

- 1) Παραβιάζει το «δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου» του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Προσβάλλει το «δικαίωμα του προσώπου να μη δικάζεται ή να μην τιμωρείται ποινικά δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη» που κατοχυρώνει το άρθρο 50 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 14, παράγραφος 7, του Διεθνούς Συμφώνου για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα και το άρθρο 4, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950;
- 3) Παραβιάζει την «απαγόρευση της κατάχρησης δικαιώματος» που επιβάλλει το άρθρο 54 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις
28 Ιανουαρίου 2014 — Jürgen Kaiser κατά Condor Flugdienst GmbH**

(Υπόθεση C-46/14)

(2014/C 142/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Jürgen Kaiser

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Σε περίπτωση που ο αερομεταφορέας επικαλείται το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾ για να απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης, οφείλει ο αερομεταφορέας αυτός να προβάλει και να αποδείξει ότι έλαβε όλα τα εύλογα μέτρα για να αποτρέψει την επέλευση των αναμενόμενων συνεπειών μιας έκτακτης περίπτωσης, οι οποίες έχουν τη μορφή ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης, ή ότι δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει τέτοια εύλογα μέτρα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land
Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2014 — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG κατά
Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung**

(Υπόθεση C-51/14)

(2014/C 142/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Καθή: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1998/78 ⁽¹⁾, σχετικά με τον τομέα αντισταθμίσεως των εξόδων αποδεματοποιήσεως, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ρυθμίζει εξαντλητικά την αντικατάσταση της ζάχαρης και ότι δεν προϋποθέτει ότι η ζάχαρη που αντικαθίσταται πρέπει να έχει παραχθεί από άλλο βιομήχανο που είναι εγκατεστημένος στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης: Θέτει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1998/78 ως προϋπόθεση για την αξίωση απόδοσης των εξόδων αποδεματοποιήσεως της ζάχαρης την «πραγματική αντικατάσταση» της ζάχαρης Γ του ζαχαροβιομήχανου;
- 3) Εάν το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81 ⁽²⁾ έχει εφαρμογή στην περίπτωση της αντικατάστασης της ζάχαρης: Θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81 ως προϋπόθεση για την αξίωση απόδοσης των εξόδων αποδεματοποιήσεως της ζάχαρης την «πραγματική αντικατάσταση» της ζάχαρης Γ του ζαχαροβιομήχανου;
- 4) Επικουρικά: Πρέπει να θεωρηθεί ανίσχυρη η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81, στο μέτρο που απαιτεί η ζάχαρη που αντικαθίσταται «να παράγεται από άλλο βιομήχανο που είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια του ίδιου κράτους μέλους»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1998/78 της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 1978, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του συστήματος αντισταθμίσεως των εξόδων αποδεματοποιήσεως στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L ειδ. έκδ. 03/022, σ. 152).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοτώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 262, σ. 14).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen** (Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2014 — **Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG** κατά **Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung**

(Υπόθεση C-52/14)

(2014/C 142/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Καθή: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Θεωρείται, σε σχέση με τη διακοπή της παραγραφής, ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, εδάφιο 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 ⁽¹⁾ εκείνη που είναι αρμόδια για την πράξη που αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη λόγω παρατυπίας, ανεξάρτητα από το αν παρείχε τα οικονομικά μέσα; Πρέπει η πράξη διερεύνησης ή δίωξης λόγω παρατυπίας να αποσκοπεί στην επιβολή διοικητικού μέτρου ή κύρωσης;
- 2) Μπορεί ως «ενδιαφερόμενος» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, εδάφιο 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 να θεωρηθεί και ο υπάλληλος μιας επιχείρησης ο οποίος ανακρίνεται ως μάρτυρας;
- 3) Πρέπει «κάθε πράξη που φέρεται εις γνώσιν του ενδιαφερόμενου [...] και αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη της παρατυπίας» [άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95] να αφορά συγκεκριμένα σφάλματα του ζαχαροβιομήχανου κατά την καταγραφή της παραγωγής ζάχαρης (σύνολο πραγματικών περιστατικών), τα οποία συνήθως διαπιστώνονται μόνον κατόπιν δεόντως διενεργηθέντος ελέγχου στο πλαίσιο κοινής οργάνωσης αγοράς; Μπορεί και η τελική έκθεση με την οποία ολοκληρώνεται ο έλεγχος ή αξιολογείται το πόρισμα του ελέγχου, στην οποία δεν τίθενται περαιτέρω ζητήματα σχετικά με συγκεκριμένα σύνολα πραγματικών περιστατικών, να αποτελεί επίσης φερόμενη εις γνώσιν «πράξη που αποσκοπεί στη διερεύνηση της παρατυπίας»;
- 4) Προϋποθέτουν οι «επαναλαμβανόμενες παρατυπίες» του άρθρου 3, παράγραφος 3, εδάφιο 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 όπως οι πράξεις ή οι παραλείψεις που συνιστούν τις παρατυπίες βρίσκονται σε χρονική εγγύτητα μεταξύ τους, ώστε να μπορούν να αξιολογηθούν ως «επανάληψη»; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης: Εκλείπει η χρονική αυτή εγγύτητα εκ του ότι, μεταξύ άλλων, η παρατυπία κατά την καταγραφή μιας ποσότητας ζάχαρης από τον ζαχαροβιομήχανο συμβαίνει μόνο μία φορά εντός μιας περιόδου εμπορίας ζάχαρης και δεν επαναλαμβάνεται πριν από κάποια επόμενη ή μεταγενέστερη περίοδο εμπορίας ζάχαρης;
- 5) Μπορεί να θεωρηθεί ότι οι επαναλήψεις κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 τερματίζονται λόγω του ότι η αρμόδια αρχή, τελούσα εν γνώσει της πολυπλοκότητας των περιστατικών, δεν διενήργησε κανέναν έλεγχο στην επιχείρηση ή ότι ο έλεγχος δεν διενεργήθηκε δεόντως ή επιμελώς;
- 6) Πότε αρχίζει ο προβλεπόμενος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 4, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 διπλάσιος χρόνος παραγραφής των οκτώ ετών για τις διαρκείς ή επαναλαμβανόμενες παρατυπίες; Αρχίζει η εν λόγω προθεσμία παραγραφής στο τέλος κάθε χαρακτηριζόμενης ως παρατυπίας πράξης (άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 1, του κανονισμού) ή στο τέλος της τελευταίας επαναλαμβανόμενης πράξης (άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού);
- 7) Μπορεί ο προβλεπόμενος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 4, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 διπλάσιος χρόνος παραγραφής των οκτώ ετών να διακοπεί από τις πράξεις της αρμόδιας αρχής που αποσκοπούν στη διερεύνηση ή δίωξη λόγω παρατυπίας;
- 8) Στην περίπτωση διαφορετικών συνόλων πραγματικών περιστατικών τα οποία συνεκτιμώνται για τον υπολογισμό των επιδοτήσεων, καθορίζονται οι υπολογιζόμενες βάσει της διάταξης του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 προθεσμίες παραγραφής χωριστά για κάθε σύνολο πραγματικών περιστατικών (παρατυπία);
- 9) Εξαρτάται η πάροδος του διπλάσιου χρόνου παραγραφής κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, εδάφιο 4, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 από το αν η αρχή τελεί εν γνώσει της παρατυπίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις
6 Φεβρουαρίου 2014 — Hauptzollamt Hannover κατά Amazon EU Sàrl**

(Υπόθεση C-58/14)

(2014/C 142/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού η προσφυγή και εκκαλών: Hauptzollamt Hannover

Προσφεύγουσα και εφεσίβλητη: Amazon EU Sàrl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η περιγραφή εμπορευμάτων της διάκρισης 8543 7010 ΣΟ ⁽¹⁾ την έννοια ότι στη διάκριση αυτή ταξινομούνται μόνο συσκευές οι οποίες διαθέτουν αποκλειστικά λειτουργίες μεταφράσεως ή λεξικού;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Μπορούν να ταξινομηθούν στη διάκριση 8543 7010 ΣΟ και συσκευές στις οποίες η λειτουργία μεταφράσεως ή λεξικού δεν είναι ουσιώδης σε σχέση με την κύρια λειτουργία (εν προκειμένω λειτουργία αναγνώσεως);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) (ΕΕ L 284, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις
7 Φεβρουαρίου 2014 — Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Υπόθεση C-59/14)

(2014/C 142/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Πρωτοδίκως προσφεύγουσα: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι, στην περίπτωση που η παράβαση διατάξεως του δικαίου της Ένωσης διαπιστώνεται μετά την επέλευση ζημίας, η κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 αναγκαία για την έναρξη της προθεσμίας παραγραφής παρατυπία, που ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 ⁽¹⁾, προϋποθέτει σωρευτικά, πέραν της πράξεως ή παραλείψεως ενός οικονομικού φορέα, και την πρόκληση ζημίας για τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης ή τους προϋπολογισμούς που διαχειρίζεται η Ένωση, ούτως ώστε η παραγραφή να αρχίζει μόνον από την επέλευση της ζημίας, ή αρχίζει η παραγραφή, ανεξάρτητα από τον χρόνο επελεύσεως της ζημίας, ήδη από την πράξη ή την παράλειψη του οικονομικού φορέα, η οποία συνιστά παράβαση διατάξεως του δικαίου της Ένωσης;

2) Εφόσον στο πρώτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι η προθεσμία αρχίζει μόνον από την επέλευση της ζημίας:

Υφίσταται —σχετικώς με την απόδοση οριστικής καταβληθείσας επιστροφής κατά την εξαγωγή— ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95, ήδη όταν καταβάλλεται στον εξαγωγέα ποσό ίσο προς την επιστροφή κατά την εξαγωγή, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 565/80, χωρίς να έχει αποδεσμευθεί προηγουμένως η εγγύηση κατά το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 565/80, ή υφίσταται ζημία μόνον από τον χρόνο της αποδεσμεύσεως της εγγυήσεως και, επομένως, της οριστικής χορηγήσεως της επιστροφής κατά την εξαγωγή;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 312, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις
10 Φεβρουαρίου 2014 — Finanzamt Linz κατά Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz**

(Υπόθεση C-66/14)

(2014/C 142/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Finanzamt Linz

Επιληφθείσα Αρχή: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Εμπλεκόμενα μέρη: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 107 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 87 ΕΚ), σε συνδυασμό με το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ), σε εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία η —περιορίζουσα τη φορολογητέα ύλη και ως εκ τούτου και τη φορολογική επιβάρυνση— απόσβεση υπεραξίας επιχειρήσεως λόγω κτήσεως ημεδαπής συμμετοχής διενεργείται στο πλαίσιο της φορολογήσεως ομίλου, ενώ δεν επιτρέπεται σε άλλες περιπτώσεις φορολογίας εισοδήματος και φορολογήσεως εταιριών;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 49 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 43 ΕΚ), σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 48 ΕΚ), στις νομοθετικές διατάξεις κράτους μέλους κατά τις οποίες η απόσβεση υπεραξίας επιχειρήσεως στο πλαίσιο της φορολογήσεως ομίλου διενεργείται σε περίπτωση κτήσεως ημεδαπής συμμετοχής, ενώ δεν επιτρέπεται σε περίπτωση κτήσεως συμμετοχής σε αλλοδαπή εταιρία (ιδίως με έδρα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης);

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundessozialgericht (Γερμανία) στις
10 Φεβρουαρίου 2014 — Jobcenter Berlin Neukölln κατά Nazifa Alimanovic κ.λπ.**

(Υπόθεση C-67/14)

(2014/C 142/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενος και αναιρεσείων: Jobcenter Berlin Neukölln

Ενάγοντες και αναιρεσίβλητοι: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ισχύει η υποχρέωση ίσης μεταχειρίσεως του άρθρου 4, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽¹⁾ –με την εξαίρεση της απαγορεύσεως παροχών προς άλλο κράτος από το κράτος μέλος του τόπου κατοικίας κατά το άρθρο 70, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004– ομοίως και για τις ειδικές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα χρηματικές παροχές κατά την έννοια του άρθρου 70, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι δυνατόν –και αν ναι, σε ποια έκταση– να περιοριστεί η υποχρέωση ίσης μεταχειρίσεως του άρθρου 4, του κανονισμού 883/2004 από διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που μεταφέρουν στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ ⁽²⁾, σύμφωνα με τις οποίες η πρόσβαση σε αυτές τις παροχές αποκλείεται ανεξαιρέτως, όταν το δικαίωμα παραμονής ενός πολίτη της Ένωσης σε ένα άλλο κράτος μέλος προκύπτει μόνον από τον σκοπό αναζήτησης εργασίας;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 18, ΣΛΕΕ, σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία χωρίς καμία εξαίρεση αρνείται σε πολίτες της Ένωσης, που ως αναζητούντες εργασία μπορούν να επικαλεστούν την άσκηση του δικαιώματος τους για ελεύθερη κυκλοφορία, τη χορήγηση, για το διάστημα που έχουν δικαίωμα παραμονής μόνον προς εξεύρεση εργασίας και ανεξάρτητα από τους δεσμούς τους με το κράτος υποδοχής, μιας κοινωνικής παροχής η οποία αποβλέπει στην εξασφάλιση της διαβίωσης και ταυτόχρονα επίσης διευκολύνει την πρόσβαση στην αγορά εργασίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) στις
10 Φεβρουαρίου 2014 — Dragoș Constantin Târșia κατά Statul român, prin Ministerul Finanțelor și
Economiei, Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor**

(Υπόθεση C-69/14)

(2014/C 142/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών την αναθεώρηση της αποφάσεως: Dragoș Constantin Târșia

Καθών: Statul român, prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 17, 20, 21 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 110 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η αρχή της ασφάλειας δικαίου κατά το δίκαιο [της Ένωσης] και τη νομολογία του Δικαστηρίου την έννοια ότι αποκλείουν νομοθετική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 21, παράγραφος 2, του νόμου αριθ. 554/2004, που παρέχει τη δυνατότητα αναθεωρήσεως αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων μόνο στο πλαίσιο διοικητικών διαφορών, σε περίπτωση παραβιάσεως της αρχής της υπεροχής του δικαίου [της Ένωσης], και δεν επιτρέπει την υποβολή αιτήσεως αναθεωρήσεως αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων που εκδίδονται σε πλαίσιο διαφορετικό από τη διοικητική προσφυγή (αστικό, ποινικό), σε περίπτωση παραβιάσεως της ίδιας αρχής της υπεροχής του δικαίου [της Ένωσης] με τις εν λόγω αποφάσεις;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το *Gerechtshof te's-Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — X κατά *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

(Υπόθεση C-72/14)

(2014/C 142/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: X

Εφεσίβλητος: *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στην απόφαση *Fitzwilliam* ⁽¹⁾ το Δικαστήριο έκρινε ότι πιστοποιητικό E 101 εκδοθέν από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους δεσμεύει τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης άλλων κρατών μελών, ακόμη και αν το πιστοποιητικό αυτό φέρει το στίγμα ουσιαστικού σφάλματος. Ισχύει το συμπέρασμα αυτό επίσης για περιπτώσεις όπως η παρούσα, όπου δεν έχουν εφαρμογή οι κανόνες καθορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας που περιέχονται στον κανονισμό ⁽²⁾;
- 2) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το ότι ο αρμόδιος φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει πιστοποιητικό E 101, αλλά, για διοικητικούς λόγους, εν γνώσει του και οικειοθελώς χρησιμοποίησε έγγραφα που με τη μορφή και το περιεχόμενό τους εμφανίζονταν ως πιστοποιητικά E 101, ενώ ο ενδιαφερόμενος θεωρούσε και εύλογα μπορούσε να θεωρήσει ότι είχε λάβει ένα τέτοιο πιστοποιητικό;

⁽¹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2000, C-202/97, *FES* (Συλλογή 2000, σ. I-883).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Λιθουανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — *UAB Eturas* κ.λπ. κατά *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

(Υπόθεση C-74/14)

(2014/C 142/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείοντες: *UAB Eturas* κ.λπ.

Εφεσίβλητος: *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

Τρίτοι ενδιαφερόμενοι: *UAB Aviaeuropa*, *UAB Grand Voyage*, *UAB Kalnų upė*, *UAB Keliautojų klubas*, *UAB Smaragdas travel*, *UAB 700LT*, *UAB Aljus ir Ko*, *UAB Gustus vitae*, *UAB Tropikai*, *UAB Vipauta*, *UAB Vistus*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 101, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση συμμετοχής επιχειρήσεων σε κοινό ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών του είδους που περιγράφεται στην κρινόμενη υπόθεση, εφόσον το Συμβούλιο Ανταγωνισμού αποδείξει ότι στο σύστημα εισήχθη ανακοίνωση συστήματος σχετικά με περιορισμό των εκπτώσεων και τεχνικός περιορισμός του ποσοστού εκπτώσεως, τεκμαίρεται ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν την ανακοίνωση συστήματος που εισήχθη στο ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών και ότι, εφόσον δεν προέβησαν αντιρρήσεις για την εφαρμογή περιορισμού των εκπτώσεων, εξέφρασαν σιωπηρώς τη συναίνεσή τους για τον περιορισμό του ποσοστού εκπτώσεως και, για τον λόγο αυτόν, ευθύνονται λόγω εναρμονισμένων πρακτικών βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ;
- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση, ποιοι παράγοντες πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να προσδιοριστεί αν οι επιχειρήσεις που συμμετείχαν σε κοινό ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών υπό συνθήκες ανάλογες με αυτές της κύριας δίκης ακολούθησαν εναρμονισμένες πρακτικές κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις
14 Φεβρουαρίου 2014 — TUIfly GmbH κατά Harald Walter**

(Υπόθεση C-79/14)

(2014/C 142/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα και εναγόμενη: TUIfly GmbH

Εφεσίβλητος και ενάγων: Harald Walter

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, την έννοια ότι εμπίπτει, επίσης, στον κανονισμό αυτό περίπτωση «νωρίτερης αναχώρησης» της πτήσεως που δεν ανακοινώνεται, συνεπεία της οποίας οι επιβάτες χάνουν την πτήση;
- 2) Έχει ο κανονισμός την έννοια ότι, με εξαίρεση το άρθρο 5, η αιτία της καθυστέρησης δεν έχει καθοριστική σημασία;
- 3) Ο συνιστάμενος στην αποζημίωση λόγω απώλειας χρόνου σκοπός του κανονισμού αφορά, επίσης, το γεγονός ότι ο επιβάτης φθάνει ενδεχομένως νωρίτερα στον προορισμό του, με αποτέλεσμα να επηρεάζεται το πριν από την πτήση πρόγραμμά του;
- 4) Η μη ανακοίνωση της νωρίτερης αναχώρησης της πτήσεως, συνέπεια της οποίας η άφιξη στον τόπο διακοπών καθυστερεί σε σχέση με την προγραμματισμένη ώρα, έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή του κανονισμού;
- 5) Αποσκοπεί ο κανονισμός στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας, ώστε να προστατεύεται ο χρονικός προγραμματισμός του επιβάτη; Ισχύει το παραπάνω και όσον αφορά τη νωρίτερη αναχώρηση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις
17 Φεβρουαρίου 2014 — Nannoka Vulcanus Industries BV κατά College van gedeputeerde staten van
Gelderland**

(Υπόθεση C-81/14)

(2014/C 142/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Nannoka Vulcanus Industries BV

Αναιρεσίβλητο: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το παράρτημα ΠΒ της οδηγίας 1999/13/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις, την έννοια ότι, όταν τα προϊόντα υποκαταστάσεως με χαμηλή ή μηδενική περιεκτικότητα διαλυτών βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της αναπτύξεως, στον φορέα εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων για τις οποίες μπορεί να διατυπωθεί η υπόθεση ότι το προϊόν έχει σταθερή περιεκτικότητα στερεών, η οποία χρησιμοποιείται κατόπιν για τον καθορισμό του σημείου αναφοράς για τη μείωση των εκπομπών, πρέπει να δίδεται παράταση χρόνου για την εφαρμογή του προγράμματός του περιορισμού, κατά παρέκκλιση από το περιλαμβανόμενο στο εν λόγω παράρτημα χρονοδιάγραμμα;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1 [...]:

- 2) Απαιτείται για τη χορήγηση παρατάσεως για την εφαρμογή του προγράμματος περιορισμού κατά την έννοια του παραρτήματος ΠΒ της οδηγίας 1999/13/ΕΚ συγκεκριμένη πράξη του φορέα εκμεταλλεύσεως των περιών πρόκειται εγκαταστάσεων ή άδεια αρμόδιας αρχής;
- 3) Βάσει ποιων κριτηρίων δύναται να καθοριστεί η διάρκεια της παρατάσεως κατά την έννοια του παραρτήματος ΠΒ της οδηγίας 1999/13/ΕΚ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 85, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις 17 Φεβρουαρίου 2014 — Agenzia delle Entrate κατά Nuova Invincibile

(Υπόθεση C-82/14)

(2014/C 142/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte Suprema di Cassazione.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Agenzia delle Entrate

Καθή: Nuova Invincibile

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτει μέτρο [όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 9, παράγραφος 17, του νόμου 289/2002 φορολογική αμνηστία, η οποία αφορά παλαιές περιόδους και αποβλέπει στην έως ορισμένο σημείο αποκατάσταση της ζημίας προσώπων που είχαν πληγεί από φυσικές καταστροφές] το οποίο ασκεί επιρροή στα συνολικώς εισπραχθέντα, ή προς είσπραξη, ποσά κατόπιν εφαρμογής του ΦΠΑ στην απαγόρευση που υπαγορεύει η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Ιουλίου 2008 στην υπόθεση C-132/06;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 17 Φεβρουαρίου 2014 — CEZ Razpredelenie Bulgaria AD κατά Komisia za zashtita ot diskriminatsia

(Υπόθεση C-83/14)

(2014/C 142/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Καθής: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Λοιποί διάδικοι: Anelia Nikolova και Dǎrzhavna komisia za energiyno i vodno regulirane

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο όρος «εθνοτική καταγωγή» που χρησιμοποιείται στην οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής⁽¹⁾, και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι καλύπτει συμπαγή ομάδα Βουλγάρων υπηκόων με καταγωγή Ρομά, όπως οι κάτοικοι της συνοικίας «Gizdova mahala» της πόλης Dupnitsa;
- 2) Δύνεται ο όρος «ανάλογη κατάσταση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43 να βρει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση, όπου τα όργανα μετρήσεως εγκαθίστανται σε ύψος 6 έως 7 μέτρων στις συνοικίες Ρομά, ενώ σε άλλες συνοικίες χωρίς συμπαγή πληθυσμό Ρομά εγκαθίστανται κατά κανόνα σε ύψος κατώτερο των 2 μέτρων;
- 3) Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η εγκατάσταση οργάνων μετρήσεως σε ύψος 6 έως 7 μέτρων στις συνοικίες Ρομά συνιστά λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση του πληθυσμού με καταγωγή Ρομά σε σύγκριση προς τον πληθυσμό άλλης εθνοτικής καταγωγής;
- 4) Σε περίπτωση που υφίσταται λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση, πρέπει η εν λόγω διάταξη να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης η μεταχείριση αυτή οφείλεται εν όλω ή εν μέρει στο γεγονός ότι αφορά την εθνοτική ομάδα των Ρομά;
- 5) Συνάδει με την οδηγία 2000/43 εθνική διάταξη όπως το άρθρο 1, σημείο 7, των συμπληρωματικών διατάξεων του Zakon za zashtita ot diskriminatsia [νόμου περί προστασίας από τις διακρίσεις, στο εξής: ZZD], κατά την οποία «δυσμενή μεταχείριση» συνιστά κάθε συμπεριφορά, κάθε πράξη και κάθε παράλειψη που θίγει κατά τρόπο άμεσο ή έμμεσο δικαιώματα ή έννομα συμφέροντα;
- 6) Δύνεται ο όρος «εκ πρώτης όψεως ουδέτερη πρακτική» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/43 να εφαρμοσθεί ως προς την πρακτική της CEZ Razpredelenie Bulgaria AD η οποία συνίσταται στην εγκατάσταση οργάνων μετρήσεως σε ύψος 6 έως 7 μέτρων; Πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος «εκ πρώτης όψεως» –υπό την έννοια ότι η πρακτική είναι προδήλως ουδέτερη ή υπό την έννοια ότι αυτή δημιουργεί μόνον την εντύπωση ότι είναι ουδέτερη, δηλαδή είναι φαινομενικώς ουδέτερη;
- 7) Επιβάλλεται η ουδέτερη πρακτική να περιαγάγει σε ιδιαιτέρως δυσμενέστερη θέση τα πρόσωπα για λόγους φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, προκειμένου να συντρέχει έμμεση διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/43, ή αρκεί η εν λόγω πρακτική να θίγει απλώς πρόσωπα συγκεκριμένης εθνοτικής καταγωγής; Συνάδει, συναφώς, με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/43 εθνική διάταξη όπως το άρθρο 4, παράγραφος 3, του ZZD, κατά το οποίο έμμεση διάκριση συντρέχει όταν ένα πρόσωπο περιέρχεται σε δυσμενέστερη θέση βάσει χαρακτηριστικών οριζόμενων στην παράγραφο 1 (περιλαμβανομένης της εθνοτικής καταγωγής);
- 8) Πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος «θέτει σε μειονεκτική θέση συγκριτικά με άλλα πρόσωπα» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/43; Είναι αντίστοιχος του όρου «λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43 ή καλύπτει μόνον ιδιαιτέρως σημαντικές, πρόδηλες και σοβαρές περιπτώσεις άνισης μεταχείρισεως; Συνιστά η ως άνω περιγραφόμενη πρακτική, στην προκειμένη περίπτωση, ιδιαιτέρως δυσμενή θέση; Εάν δεν υφίσταται ιδιαιτέρως σημαντική, πρόδηλη και σοβαρή περίπτωση περιελεύσεως σε δυσμενή θέση, αρκεί τούτο ώστε να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο έμμεσης διακρίσεως (χωρίς να εξετασθεί αν η εκάστοτε πρακτική είναι δικαιολογημένη, πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη θεμιτού σκοπού);
- 9) Συνάδουν με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2000/43 εθνικές διατάξεις όπως το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του ZZD, που προϋποθέτει «δυσμενέστερη μεταχείριση» για να συντρέχει άμεση διάκριση και «περιέλευση σε δυσμενέστερη θέση» για να συντρέχει έμμεση διάκριση, χωρίς να προβλέπει, όπως η οδηγία, διαφοροποίηση ανάλογα με τη σοβαρότητα της εκάστοτε δυσμενούς μεταχείρισεως;
- 10) Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/43 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η εν λόγω πρακτική της CEZ Razpredelenie Bulgaria AD δικαιολογείται αντικειμενικώς από την εξασφάλιση της ακεραιότητας του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας και την ορθή μέτρηση της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας; Είναι πρόσφορη αυτή η πρακτική ακόμη και υπό το πρίσμα της υποχρεώσεως της καθής να καθιστά δυνατή την ελεύθερη πρόσβαση των καταναλωτών στις ενδείξεις των μετρητών καταναλώσεως ηλεκτρικού ρεύματος; Είναι αναγκαία αυτή η πρακτική, εφόσον δημοσιεύσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης έχουν καταστήσει γνωστές άλλες προσίτες, από τεχνικής και οικονομικής απόψεως, μεθόδους για την εξασφάλιση της ακεραιότητας των οργάνων μετρήσεως;

(¹) EE L 180, σ. 22.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Ισπανία)
στις 18 Φεβρουαρίου 2014 — Marta León Medialdea κατά Ayuntamiento de Huetor Vega**

(Υπόθεση C-86/14)

(2014/C 142/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Marta León Medialdea

Καθού: Ayuntamiento de Huetor Vega

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμπίπτει η έννοια του μη μόνιμου, με σύμβαση αορίστου χρόνου εργαζομένου[,] όπως καθορίζεται από τη νομοθεσία και τη νομολογία, με τον ορισμό του εργαζομένου με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, που περιλαμβάνεται στην οδηγία 1999/70/EK ⁽¹⁾;
- 2) Συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο η εκ μέρους του εθνικού δικαστή ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου, ότι δηλαδή η Διοίκηση μπορεί, στην περίπτωση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθησαν στον δημόσιο τομέα καταστρατηγώντας τον νόμο και μετετρέπησαν σε μη μόνιμες συμβάσεις αορίστου χρόνου, να καλύπτει ή να καταργεί μονομερώς τη θέση εργασίας χωρίς καταβολή οιασδήποτε αποζημίωσης στον εργαζόμενο και χωρίς να προβλέπονται άλλα μέτρα που να περιορίζουν την καταχρηστική χρήση των προσωρινών συμβάσεων εργασίας;
- 3) Θα συμβιβαζόταν με το κοινοτικό δίκαιο η εν λόγω συμπεριφορά της Διοικήσεως αν αυτή, κατά την κάλυψη ή κατάργηση της θέσεως εργασίας, κατέβαλλε την αποζημίωση που προβλέπεται για τη λύση των νομίμως συναπτομένων προσωρινών συμβάσεων;
- 4) Θα συμβιβαζόταν με το κοινοτικό δίκαιο η εν λόγω συμπεριφορά της Διοικήσεως αν αυτή, για να προβεί στην κάλυψη ή κατάργηση της θέσεως εργασίας, όφειλε να εφαρμόσει τις διαδικασίες και τους λόγους που ισχύουν σε περίπτωση απολύσεως για αντικειμενικούς λόγους και να καταβάλει την αυτή αποζημίωση;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE L 175, σ. 43).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις
21 Φεβρουαρίου 2014 — A2A SpA κατά Agenzia delle Entrate**

(Υπόθεση C-89/14)

(2014/C 142/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte Suprema di Cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: A2A SpA

Αναρρεσίβλητη: Agenzia delle Entrate

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾, και τα άρθρα 9, 11 και 13 του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του ανωτέρω κανονισμού ⁽²⁾, αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία, όσον αφορά την ανάκτηση κρατικής ενισχύσεως κατόπιν αποφάσεως της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στις 7 Ιουνίου 2002, ορίζει ότι οι τόκοι καθορίζονται με βάση τις διατάξεις του κεφαλαίου V του προαναφερθέντος κανονισμού 794/2004 (και ειδικότερα με βάση τα άρθρα 9 και 11) και, επομένως, κατ' εφαρμογήν επιτοκίου στηριζομένου στο καθεστώς ανατοκισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 83, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 140, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Judecătoria Câmpulung (Ρουμανία) στις
25ης Φεβρουαρίου 2014 — Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran και Ilie Tudoran κατά SC Suport
Colect SRL**

(Υπόθεση C-92/14)

(2014/C 142/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Câmpulung

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτοντες: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran και Ilie Tudoran

Καθή: SC Suport Colect SRL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, και της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ ⁽²⁾, εφαρμογή σε σύμβαση πιστώσεως η οποία συνήφθη στις 5 Οκτωβρίου 2006, πριν από την προσχώρηση της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά η οποία εξακολουθεί μέχρι σήμερα να παράγει αποτελέσματα, στο μέτρο που οι διατάξεις της αποτελούν τώρα αντικείμενο εκτελέσεως, κατόπιν διαδοχικών εκχωρήσεων της πιστώσεως που συνομολογήθηκε στη σύμβαση αυτή;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύναται να θεωρηθούν καταχρηστικές, κατά την έννοια της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, ρήτρες, όπως εκείνες που αφορούν την «έξυπνη ρύθμιση του χρέους του οφειλέτη», σχετικά με την ύπαρξη υπερημερίας του οφειλέτη, καθώς και ρήτρες που αφορούν την αύξηση του επιτοκίου μετά την παρέλευση ενός έτους, ημερομηνία από την οποία το επιτόκιο συνίσταται στο μεταβλητό επιτόκιο αναφοράς της Banca Comercială Română, το οποίο αναρτάται στην έδρα της τράπεζας, αυξημένο κατά 1,90 [εκατοστιαίες μονάδες];
- 3) Μήπως η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που οι ιδιώτες αντλούν από το δικαίωμα της Ένωσης, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιτίθεται σε διάταξη εθνικού δικαίου, όπως εκείνη του άρθρου 120 της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 99 του Δεκεμβρίου του 2006 σχετικά με τα πιστωτικά ιδρύματα και την κεφαλαιακή επάρκεια, η οποία αναγνωρίζει τον χαρακτήρα εκτελεστού τίτλου σε σύμβαση τραπεζικής πιστώσεως, συναφθείσα με ιδιωτικό συμφωνητικό και χωρίς δυνατότητα του οφειλέτη να διαπραγματευθεί τις ρήτρες της, βάσει της οποίας σύμβασεως, μετά από συνοπτική εξακρίβωση και τη λήψη άδειας επισπεύσεως αναγκαστικής εκτελέσεως στο πλαίσιο διαδικασίας χωρίς αντιδικία, όπου ο δικαστής έχει περιορισμένη δυνατότητα να εξετάσει το ύψος της απαιτήσεως, δικαστικός επιμελητής δύναται να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη;

- 4) Αντιτίθεται η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως τα άρθρα 372 επ. του παλαιού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η οποία παρέχει στον δανειστή τη δυνατότητα να απαιτήσει την εκπλήρωση παροχής απορρέουσας από καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες επισπεύδοντας αναγκαστική εκτέλεση επί του ακινήτου που παρασχέθηκε ως ασφάλεια, μέσω πώλησής του ακινήτου παρά την ανακοπή που άσκησε ο καταναλωτής, χωρίς ανεξάρτητος δικαστής να εξετάσει τις συμβατικές ρήτρες;
- 5) Μήπως η ύπαρξη στην εθνική ρύθμιση διατάξεως, όπως εκείνη του άρθρου 120 της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 99 του Δεκεμβρίου του 2006 σχετικά με τα πιστωτικά ιδρύματα και την κεφαλαιακή επάρκεια, η οποία αναγνωρίζει τον χαρακτήρα εκτελεστού τίτλου σε σύμβαση τραπεζικής πιστώσεως, δύναται να θίξει το δικαίωμα ελεύθερης εγκαταστάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ καθώς και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών που προβλέπεται στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι αποθαρρύνει τους πολίτες της Ένωσης να εγκατασταθούν σε κράτος στο οποίο σε τραπεζική σύμβαση συναφθείσα από ιδιωτικό ίδρυμα αναγνωρίζεται αξία ίση με εκείνη εκτελεστού τίτλου αποτελούμενου από δικαστική απόφαση;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα προηγούμενα ερωτήματα, δύναται το εθνικό δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως τον μη εκτελεστό χαρακτήρα ενός τέτοιου τίτλου, βάσει του οποίου επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση πιστώσεως συνομολογημένης σε τέτοια σύμβαση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 133, σ. 66.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Κúρια (Ουγγαρία) στις 27 Φεβρουαρίου 2014 —
Flight Refund Ltd κατά Deutsche Lufthansa AG**

(Υπόθεση C-94/14)

(2014/C 142/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κúρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Flight Refund Ltd

Καθή: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να προβληθεί αξίωση αποζημιώσεως, δυνάμει του άρθρου 19 της συμβάσεως του Μόντρεαλ, στο πλαίσιο διαδικασίας εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής;
- 2) Όσον αφορά αξίωση αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 19 της συμβάσεως του Μόντρεαλ, καθορίζονται, αφενός, η δικαιοδοσία του αρμόδιου για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής συμβολαιογράφου —ο οποίος εξομοιώνεται με εθνική δικαστική αρχή— και, αφετέρου, μετά την κίνηση ένδικης διαδικασίας κατόπιν υποβολής από τον καθού δηλώσεως αντιρρήσεων, η διεθνής δικαιοδοσία από τους κανόνες περί δικαιοδοσίας τους οποίους προβλέπουν ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽¹⁾ (εφεξής: κανονισμός 1896/2006), ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽²⁾ (εφεξής: κανονισμός 44/2001), ή/και η σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία υπεγράφη στο Μόντρεαλ την 28η Μαΐου 1999 (εφεξής: σύμβαση του Μόντρεαλ); Ποια είναι η μεταξύ των εν λόγω κανόνων δικαίου ιεράρχηση;
- 3) Στην περίπτωση υπεροχής των προβλεπομένων στη σύμβαση του Μόντρεαλ κανόνων δικαιοδοσίας, μπορεί ο αιτών, έστω και ελλείψει οιοδήποτε επιπλέον κριτηρίου συνδέσμου, να προβάλει την αξίωσή του, κατ' επιλογήν, ενώπιον δικαστηρίου που εδρεύει στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ή πρέπει το δικαστήριο ενώπιον του οποίου προβάλλει την αξίωσή του να είναι κατά τόπον αρμόδιο βάσει των εσωτερικών οικονομικών διατάξεων του κράτους μέλους όπου αυτό εδρεύει;

Πώς πρέπει, κατά τα λοιπά, να ερμηνευθεί ο προβλεπόμενος στη σύμβαση του Μόντρεαλ κανόνας περί κατ' επιλογήν δικαιοδοσίας, ο οποίος αναφέρεται στο δικαστήριο του τόπου εγκαταστάσεως του μεταφορέα, μέσω του οποίου συνήφθη η σύμβαση;

- 4) Μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αυτεπάγγελτης επανεξέτασης ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής η οποία εκδόθηκε κατά παρερμηνεία του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού ή από αρχή καθ' ύλην αναρμόδια; Ή μήπως πρέπει, ελλείψει δικαιοδοσίας, να τεθεί στο αρχείο αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου η ένδικη διαδικασία που κινήθηκε κατόπιν της υποβολής δηλώσεως αντιρρήσεων;
- 5) Στον βαθμό που τα ουγγρικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να διεξαγάγουν την ένδικη διαδικασία, πρέπει οι κανόνες του εσωτερικού δικονομικού δικαίου να ερμηνευθούν, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τη σύμβαση του Μόντρεαλ, υπό την έννοια ότι καθορίζουν κατ' ανάγκη ένα τουλάχιστον δικαστήριο το οποίο, ακόμη και ελλείψει οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου συνδέσμου, υποχρεούται να εκδικάσει επί της ουσίας την ένδικη διαφορά κατόπιν της υποβολής δηλώσεως αντιρρήσεων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 399, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 12, της 16.1.2001, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Nîmes (Γαλλία)
στις 28 Φεβρουαρίου 2014 — Jean-Claude Van Hove κατά CNP Assurance SA**

(Υπόθεση C-96/14)

(2014/C 142/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Nîmes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Jean-Claude Van Hove

Εναγόμενη: CNP Assurance SA

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε στην έννοια της κατά τη διάταξη αυτή ρητρας καθορισμού του κύριου αντικειμένου της σύμβασως να υπάγεται ρήτρα που συνομολογήθηκε σε ασφαλιστική σύμβαση έχουσα ως σκοπό την εγγύηση των οφειλόμενων στον δανειστή δόσεων σε περίπτωση ολικής ανικανότητας του δανειολήπτη προς εργασία, η οποία ρήτρα αποκλείει τον ασφαλισμένο από το ευεργέτημα της εγγυήσεως αυτής αν κριθεί ικανός να ασκήσει μη αμειβόμενη δραστηριότητα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ουγγαρία) στις 3 Μαρτίου 2014 — SMK Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális
Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal**

(Υπόθεση C-97/14)

(2014/C 142/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Felperes: SMK Kft.

Alperesek: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 55 της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾, σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2010, την έννοια ότι αναφέρεται αποκλειστικά στους υποκείμενους στον φόρο αποδέκτες υπηρεσιών οι οποίοι δεν διαθέτουν ή δεν είναι υποχρεωμένοι να διαθέτουν αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο κράτος μέλος εντός του οποίου εκτελούνται υλικώς οι σχετικές υπηρεσίες;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, τυγχάνει αποκλειστικής εφαρμογής το άρθρο 52 της οδηγίας ΦΠΑ προκειμένου να προσδιοριστεί ο τόπος παροχής των υπηρεσιών;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 55 της οδηγίας ΦΠΑ, σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2010, την έννοια ότι, όταν ο υποκείμενος στον φόρο αποδέκτης υπηρεσιών υπεργολαβίας διαθέτει, ή οφείλει να διαθέτει, αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε πλείονα κράτη μέλη, απόκειται στην αποκλειστική διακριτική ευχέρεια του εν λόγω αποδέκτη ο καθορισμός του αριθμού φορολογικού μητρώου τον οποίο χρησιμοποιεί όταν του παρέχονται οι εν λόγω υπηρεσίες (συμπεριλαμβανόμενης της περίπτωσης στην οποία ο υποκείμενος στον φόρο αποδέκτης των υπηρεσιών φέρεται να είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος εντός του οποίου λαμβάνει χώρα η υλική εκτέλεση των υπηρεσιών ενώ διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε άλλο κράτος μέλος);
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα περί της άνευ περιορισμών ευχέρειας επιλογής του αποδέκτη των υπηρεσιών, έχει το άρθρο 55 της οδηγίας ΦΠΑ την έννοια ότι:
 - μπορεί να θεωρηθεί ότι, έως την 31η Δεκεμβρίου 2009, η παροχή των υπηρεσιών έχει εκπληρωθεί με αριθμό φορολογικού μητρώου που υποδεικνύεται από τον αποδέκτη υπηρεσιών για τους σκοπούς απόδοσης ΦΠΑ, αν έχει και την ιδιότητα φορολογούμενου καταχωρισθέντος (εγκατεστημένου) σε άλλο κράτος μέλος, και αν τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται εκτός του κράτους εντός του οποίου έγινε η υλική εκτέλεση της παροχής;
 - ασκεί επιρροή στον καθορισμό του τόπου παροχής υπηρεσιών το γεγονός ότι ο αποδέκτης υπηρεσιών, υποκείμενος στον φόρο και εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, παραδίδει τα αγαθά σε ενδιάμεσο αγοραστή μέσω της αποστολής ή μεταφοράς τους εκτός του κράτους μέλους στο οποίο έγινε η εκτέλεση της παροχής και ο ενδιάμεσος αυτός αγοραστής μεταπωλεί τα αγαθά σε τρίτο κράτος μέλος της Κοινότητας χωρίς ο αποδέκτης των υπηρεσιών υπεργολαβίας να έχει μεταφέρει τα αγαθά πίσω στην έδρα του;
- 5) Σε περίπτωση κατά την οποία ο αποδέκτης δεν έχει απεριόριστη ευχέρεια επιλογής ως προς τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, ασκούν επιρροή στην εφαρμογή του άρθρου 55 της οδηγίας σχετικά με τον ΦΠΑ, σε ισχύ μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2010:
 - το γεγονός ότι ο αποδέκτης ορισμένων εκτελεσθεισών στο πλαίσιο παραγωγής ενός αγαθού υπηρεσιών αποκτά και θέτει τις αντίστοιχες πρώτες ύλες στην διάθεση του εκτελούντος την παραγωγή;
 - από ποιο κράτος μέλος και με ποιον αριθμό φορολογικού μητρώου πραγματοποιεί ο υποκείμενος στον φόρο αποδέκτης υπηρεσιών την παράδοση των αγαθών που προκύπτουν από τις εν λόγω εργασίες;
 - το γεγονός ότι —όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης— τα τελικά αγαθά που προκύπτουν από τις εν λόγω εργασίες αποτελούν αντικείμενο πολλαπλών παραδόσεων στο πλαίσιο αλυσίδας συναλλαγών στο εσωτερικό της ίδιας της χώρας στην οποία πραγματοποιούνται οι εργασίες και το γεγονός της άμεσης μεταφοράς τους από την εν λόγω χώρα στον τελικό αγοραστή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 3 Μαρτίου 2014 — Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. κ.λπ. κατά Magyar Állam

(Υπόθεση C-98/14)

(2014/C 142/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Εναγόμενο: Magyar Állam (Ουγγρικό Δημόσιο)

Προδικαστικά ερωτήματα

Επί των τροποποιήσεων του νόμου [XXXIV του 1991 για τη διοργάνωση τυχηρών παιγνίων, στο εξής: νόμου περί τυχηρών παιγνίων] που έλαβαν χώρα το 2011, με τις οποίες αυξάνεται το ποσό του φόρου επί του παιγνίου:

- 1) Είναι συμβατή προς το άρθρο 56 ΣΛΕΕ μια μη εισάγουσα διακρίσεις ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία, μέσω μίας μόνο πράξης και άνευ χορηγήσεως περιόδου προσαρμογής, πενταπλασιάζεται ο προγενέστερος άμεσος φόρος επί των παιγνιομηχανημάτων που αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης σε αίθουσες τυχηρών παιγνίων, επονομαζόμενος φόρος επί του παιγνίου, και, επιπλέον, εισάγεται φόρος επί του παιγνίου σε ποσοστιαία βάση, κατά τρόπον ώστε να περιορίζεται η δραστηριότητα των διοργανωτών τυχηρών παιγνίων οι οποίοι εκμεταλλεύονται αίθουσες παιγνίων;
- 2) Μπορεί να ερμηνευθεί το άρθρο 34 ΣΛΕΕ υπό την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του μια μη εισάγουσα διακρίσεις ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία, μέσω μίας μόνο πράξης και άνευ χορηγήσεως περιόδου προσαρμογής, πενταπλασιάζεται ο προγενέστερος άμεσος φόρος επί των παιγνιομηχανημάτων που αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης σε αίθουσες τυχηρών παιγνίων, επονομαζόμενος φόρος επί του παιγνίου, και, επιπλέον, εισάγεται φόρος επί του παιγνίου σε ποσοστιαία βάση, κατά τρόπον ώστε να περιορίζεται η εισαγωγή παιγνιομηχανημάτων στην Ουγγαρία από το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και/ή δεύτερο ερώτημα, μπορεί κράτος μέλος να επικαλεσθεί αποκλειστικά τη διευθέτηση της δημοσιονομικής κατάστασης στο [πλαίσιο της] εφαρμογής των άρθρων 36 ΣΛΕΕ, 52, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 61 ΣΛΕΕ ή της [ύπαρξης] επιτακτικών λόγων;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και/ή δεύτερο ερώτημα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι γενικές αρχές του δικαίου, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3 ΣΕΕ, σχετικά με τους περιορισμούς που επιβάλλει κράτος μέλος και τη χορήγηση περιόδου προσαρμογής στην φορολογική ρύθμιση;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και/ή δεύτερο ερώτημα, χωρεί ερμηνεία της απόφασης [της 5ης Μαρτίου 1996] στις [συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93], Brasserie du Pêcheur, κατά τρόπον ώστε η παράβαση των άρθρων 34 ΣΛΕΕ και/ή 56 ΣΛΕΕ να θεμελιώνει ευθύνη του κράτους μέλους προς αποζημίωση για τον λόγο ότι οι ως άνω διατάξεις —λόγω του αμέσου αποτελέσματός τους— χορηγούν δικαιώματα υπέρ των ιδιωτών στα κράτη μέλη;
- 6) Μπορεί να ερμηνευθεί η οδηγία 98/34/ΕΚ⁽¹⁾ υπό την έννοια ότι συνιστά «*de facto* τεχνικό κανόνα» φορολογική ρύθμιση κράτους μέλους που πενταπλασιάζει διά μιας το ποσό ενός άμεσου φόρου, του καταβλητέου φόρου επί του παιγνίου για τα παιγνιομηχανήματα που αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης σε αίθουσες παιγνίων, ενώ επίσης θεσπίζει φόρο σε ποσοστιαία βάση;
- 7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο έκτο ερώτημα, μπορούν να επικαλεστούν οι ιδιώτες σε κράτος μέλος έναντι του κράτους αυτού την εκ μέρους του παράβαση των άρθρων 8 παράγραφος 1 και/ή 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34/ΕΚ λόγω παράλειψής του που θεμελιώνει υποχρέωση αποζημιώσεως, [ήτοι,] αποσκοπεί η εν λόγω οδηγία στη χορήγηση ατομικών δικαιωμάτων; Ποιους παράγοντες πρέπει να σταθμίσει ο εθνικός δικαστής προκειμένου να αποφανθεί επί του ζητήματος αν το εναγόμενο διέπραξε κατάφωρη παραβίαση και τι είδους αξίωση αποζημιώσεως μπορεί να θεμελιωθεί στην εν λόγω παραβίαση;

Επί της τροποποίησης του νόμου περί τυχηρών παιγνίων που έλαβε χώρα το 2012, με την οποία απαγορεύεται η εκμετάλλευση παιγνιομηχανημάτων σε αίθουσες παιγνίων (και επιτρέπεται αποκλειστικά σε καζίνο):

- 1) Είναι συμβατή προς το άρθρο 56 ΣΛΕΕ η μη εισάγουσα διακρίσεις ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία απαγορεύεται με άμεσο αποτέλεσμα η εκμετάλλευση παιγνιομηχανημάτων σε αίθουσες παιγνίων, χωρίς τη χορήγηση περιόδου μετάβασης ή προσαρμογής στους θιγόμενους διοργανωτές τυχηρών παιγνίων και χωρίς καταβολή σε αυτούς προσηκούσας αποζημιώσεως, ενώ ταυτόχρονα θεσπίζεται μονοπώλιο εκμετάλλευσης των παιγνιομηχανημάτων υπέρ των καζίνων;
- 2) Μπορεί να ερμηνευθεί το άρθρο 34 ΣΛΕΕ υπό την έννοια ότι ισχύει και εφαρμόζεται και στην περίπτωση που κράτος μέλος θεσπίζει μη εισάγουσα διακρίσεις ρύθμιση η οποία, μολονότι δεν απαγορεύει ευθέως την εισαγωγή παιγνιομηχανημάτων από το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντούτοις περιορίζει ή απαγορεύει την πραγματική χρήση και εκμετάλλευση των εν λόγω μηχανημάτων μέσω της διοργανώσεως τυχηρών παιγνίων, χωρίς να χορηγεί στους θιγόμενους διοργανωτές τυχηρών παιγνίων που ασκούν τη δραστηριότητα αυτή ούτε περίοδο μετάβασης ή προσαρμογής ούτε αποζημίωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα, ποια κριτήρια πρέπει να συνυπολογίσει ο εθνικός δικαστής προκειμένου να αποφανθεί επί του αναγκαίου, πρόσφορου και μη δυσανάλογου χαρακτήρα του εν λόγω περιορισμού στο [πλαίσιο της] εφαρμογής των άρθρων 36 ΣΛΕΕ, 52, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 61 ΣΛΕΕ ή της [ύπαρξης] επιτακτικών λόγων;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και/ή δεύτερο ερώτημα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι γενικές αρχές του δικαίου, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, ως προς τις απαγορεύσεις που θεσπίζονται από κράτος μέλος και τη χορήγηση περιόδου προσαρμογής; Λαμβάνονται υπόψη τα θεμελιώδη δικαιώματα —όπως το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και η απαγόρευση στερήσεως της ιδιοκτησίας άνευ αποζημιώσεως— ως προς τον επιβαλλόμενο εν προκειμένω περιορισμό, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, με ποιον τρόπο;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και/ή δεύτερο ερώτημα, χωρεί ερμηνεία της απόφασης [της 5ης Μαρτίου 1996] στις [συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93], Brasserie du Pêcheur, κατά τρόπον ώστε η παράβαση των άρθρων 34 ΣΛΕΕ και/ή 56 ΣΛΕΕ να θεμελιώνει ευθύνη του κράτους μέλους προς αποζημίωση για τον λόγο ότι οι ως άνω διατάξεις —λόγω του άμεσου αποτελέσματός τους— απονέμουν δικαιώματα υπέρ των ιδιωτών στα κράτη μέλη;
- 6) Μπορεί να ερμηνευθεί η οδηγία 98/34/ΕΚ υπό την έννοια ότι συνιστά «άλλη απαίτηση» κανόνας κράτους μέλους με τον οποίο απαγορεύεται η εκμετάλλευση παιγνιομηχανημάτων σε αίθουσες παιγνίων λόγω του περιορισμού της εκμεταλλεύσεώς τους αποκλειστικά στα καζίνα;
- 7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο έκτο ερώτημα, μπορούν να επικαλεστούν οι ιδιώτες σε κράτος μέλος έναντι του κράτους αυτού την εκ μέρους του παράβαση των άρθρων 8 παράγραφος 1 και/ή 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34/ΕΚ λόγω παράλειψής του που θεμελιώνει υποχρέωση αποζημιώσεως; Ποιους παράγοντες πρέπει να σταθμίσει ο εθνικός δικαστής προκειμένου να αποφανθεί επί του ζητήματος αν το εναγόμενο διέπραξε κατάφωρη παραβίαση και τι είδους αξίωση αποζημιώσεως μπορεί να θεμελιωθεί στην εν λόγω παραβίαση;
- 8) Τυχάνει εφαρμογής η αρχή του κοινοτικού δικαίου κατά την οποία τα κράτη μέλη υποχρεούνται να αποκαταστήσουν τη ζημία που υπέστησαν οι ιδιώτες λόγω παραβίασης του κοινοτικού δικαίου καταλογιζόμενης σ' αυτά, ακόμα κι αν ο τομέας τον οποίο αφορά η θεσπισθείσα ρύθμιση υπόκειται στην κυριαρχική εξουσία του κράτους μέλους; Μπορούν να αποτελέσουν και στην περίπτωση αυτή κατευθυντήρια στοιχεία τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι γενικές αρχές του δικαίου που πηγάζουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών;

(¹) Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 204, σ. 37).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 4 Μαρτίου 2014 — Bronius Jakutis και Kretingalės kooperatinė ŽŪB κατά Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos και Lietuvos valstybė

(Υπόθεση C-103/14)

(2014/C 142/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Bronius Jakutis και Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Καθών: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos και Lietuvos valstybė

Παρεμβαίνοντες: Lietuvos Respublikos Vyriausybė και Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όσον αφορά την εκτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009 (¹) σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 121, του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων στα παλαιά και στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ:
 - α) Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009, εφαρμοζόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, και με το άρθρο 121, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το 2012 το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων στα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ που υπερβαίνουν τα 5 000 ευρώ είναι 90 %;
 - β) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα, μήπως αυτό σημαίνει ότι το 2012 το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων στα νέα και στα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ δεν εξισώθηκε, βάσει του περιεχομένου και των σκοπών του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 121 του κανονισμού 73/2009;

- γ) Αντιβαίνουν το άρθρο 10, παράγραφος 1, *in fine*, του κανονισμού 73/2009 («[...] λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1»), καθώς και το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV 2 της Επιτροπής, το οποίο για σκοπούς συγκρίσεως προβλέπει διαφορετική βάση για τις άμεσες ενισχύσεις –στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων εκτιμάται χωρίς την εφαρμογή διαφοροποιήσεως (90 % σύμφωνα με το άρθρο 121), ενώ στα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ εφαρμόζεται διαφοροποίηση (100 % μείον 10 % σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1)– προς την πράξη προσχωρήσεως και τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως, του θεμιτού ανταγωνισμού και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και προς τους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής, οι οποίοι διατυπώνονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ;
- 2) Όσον αφορά την ασυμβατότητα του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, *in fine*, του κανονισμού 73/2009, καθώς και των πράξεων του δικαίου της Ένωσης που εκδόθηκαν βάσει των εν λόγω άρθρων, με την πράξη προσχωρήσεως και τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
- α) Αντιβαίνουν το άρθρο 10, παράγραφος 1, *in fine*, του κανονισμού 73/2009 («[...] λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1») και το άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, *in fine* («[...] λαμβανομένης υπόψη, από το 2012 και μετά, της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10»), καθώς επίσης το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV 2 της Επιτροπής και η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό της Επιτροπής, που εκδόθηκαν βάσει των εν λόγω άρθρων, προς την πράξη προσχωρήσεως, η οποία δεν περιέχει καμία διάταξη για τη διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων και τη μείωση των συμπληρωματικών άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ και/ή για το έτος κατά το οποίο τεκμαίρεται εξίσωση των άμεσων ενισχύσεων στα νέα και στα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ;
- β) Αντιβαίνουν το άρθρο 10, παράγραφος 1, και το άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, καθώς επίσης το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV 2 της Επιτροπής και η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό της Επιτροπής, καθόσον, σύμφωνα με το περιεχόμενο και τους στόχους τους, η διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων και η μείωση των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων εφαρμόζονται για το 2012 στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ, τα οποία λαμβάνουν σημαντικά μικρότερη στήριξη από ό,τι τα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ, προς τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του θεμιτού ανταγωνισμού και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και προς τους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής, οι οποίοι διατυπώνονται στο άρθρο 30 ΣΛΕΕ, και ειδικότερα προς τον στόχο της αυξήσεως της γεωργικής παραγωγικότητας;
- γ) Αντίκειται η τροποποίηση του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 («[...] λαμβανομένης υπόψη, από το 2012 και μετά, της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10»), η οποία έγινε με τη δημοσίευση διορθωτικού (ΕΕ 2010 L 43, σ. 7) (με την οποία τροποποίηση εισήχθη αλλαγή μη τεχνικής φύσεως και τροποποιήθηκε ουσιαστικά το περιεχόμενο της διατάξεως. καθώς ορίστηκε ότι τεκμαίρεται για το 2012 εξίσωση των άμεσων ενισχύσεων στα νέα και στα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ), προς τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων;
- δ) Έχει η λέξη «*dydis*» [«επίπεδο»] που χρησιμοποιείται στο άρθρο 1γ όπως αυτό παρατίθεται στο σημείο 27, στοιχείο β', του κεφαλαίου 6.A («Γεωργία») του παραρτήματος II της πράξεως προσχωρήσεως την ίδια έννοια με τη λέξη «*lygis*» [«επίπεδο»] στο άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009;
- 3) Αντιβαίνουν η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής και το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV 2 της Επιτροπής, τα οποία δεν δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα (εκδόθηκαν αποκλειστικά βάσει της τεκμαιρόμενης εξισώσεως του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων στα νέα και στα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ για το 2012), προς την πράξη προσχωρήσεως και παραβιάζουν τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως; Αν η απάντηση είναι καταφατική, πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 4, της εκτελεστικής αποφάσεως της Επιτροπής να ακυρωθεί ως αντιβαίνον στον κανονισμό 73/2009 και στην πράξη προσχωρήσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξεως για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξεως για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2014 —
FCD — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB — Fédération des
magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison κατά Ministre de l'écologie, du
développement durable et de l'énergie**

(Υπόθεση C-106/14)

(2014/C 142/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: FCD — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB — Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Καθού: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Προδικαστικό ερώτημα

Όταν ένα «προϊόν» κατά τον κανονισμό 1907/2006 (Reach) ⁽¹⁾ συντίθεται από πλείονα επιμέρους στοιχεία τα οποία επίσης ανταποκρίνονται καθ'αυτά στον ορισμό του «προϊόντος» κατά τον κανονισμό, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 7, παράγραφος 2, και 33 του εν λόγω κανονισμού ισχύουν μόνον έναντι του σύνθετου προϊόντος ή έναντι καθενός από τα επιμέρους στοιχεία που ανταποκρίνονται στον ορισμό του «προϊόντος»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις
7 Μαρτίου 2014 — «GST — Sarviz AG Germania» κατά Direktor na direksia «Obzhalvane i
danachno-osiguritelna praktika» Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na NAP**

(Υπόθεση C-111/14)

(2014/C 142/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: «GST — Sarviz AG Germania»

Αναρεσίβλητος: Direktor na direksia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na NAP

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 193 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας οφείλεται αποκλειστικώς είτε από τον υποκείμενο σε φόρο ο οποίος πραγματοποιεί φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών είτε από το πρόσωπο που αποκτά τα αγαθά ή λαμβάνει τις παρεχόμενες υπηρεσίες, όταν η φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται από πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο το οποίο δεν είναι εγκατεστημένο στο κράτος μέλος όπου οφείλεται ο φόρος προστιθέμενης αξίας, εφόσον αυτό προβλέπεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, και όχι και από τα δύο πρόσωπα συγχρόνως;

- 2) Εφόσον γίνει δεκτό ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας οφείλεται μόνον από το ένα εκ των δύο προσώπων –είτε από τον προμηθευτή ή τον παρέχοντα υπηρεσίες είτε από τον αποκτώντα ή τον λήπτη, εάν αυτό προβλέπεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος–, πρέπει να τηρηθεί ο κανόνας του άρθρου 194 της οδηγίας ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο λήπτης των υπηρεσιών δεν εφήρμοσε σωστά τη διαδικασία Reverse-Charge, επειδή θεώρησε ότι ο παρέχων τις υπηρεσίες δεν είχε αποκτήσει μόνιμη εγκατάσταση στο έδαφος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για τους σκοπούς του φόρου προστιθέμενης αξίας, ενώ εν τέλει ο παρέχων τις υπηρεσίες είχε πράγματι εγκατασταθεί εκεί μόνιμα σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες;
- 3) Έχει η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, η οποία είναι αποφασιστικής σημασίας για τη δομή και λειτουργία του κοινού συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι επιτρέπει πρακτική φορολογικού ελέγχου όπως αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, κατά την οποία ο φόρος προστιθέμενης αξίας υπολογίζεται εκ νέου, αυτή την φορά για την παρέχουσα τις υπηρεσίες, μολονότι η λήπτρια των παρεχόμενων υπηρεσιών εφάρμοσε τη διαδικασία Reverse-Charge, λαμβανομένων υπόψη ότι η λήπτρια έχει ήδη υπολογίσει τον αντιστοιχούντα στην παροχή της υπηρεσίας φόρο, ότι κάθε κίνδυνος απώλειας φορολογικών εσόδων έχει εξαλειφθεί και ότι δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή το σύστημα που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο για τη διόρθωση των εγγράφων φορολογικής χρήσεως;
- 4) Έχει η αρχή της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας την έννοια ότι δεν επιτρέπεται η φορολογική αρχή να αρνείται, δυνάμει διατάξεως εθνικού νόμου, στον παρέχοντα μια υπηρεσία για την οποία ο λήπτης υπολόγισε τον φόρο προστιθέμενης αξίας, σύμφωνα με το άρθρο 82, παράγραφος 2, ZDDS, την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας που έχει επανειλημμένως υπολογισθεί, όταν η φορολογική αρχή έχει αρνηθεί στον λήπτη το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας που έχει δύο φορές υπολογισθεί με την αιτιολογία ότι ελλείπει το σχετικό έγγραφο φορολογικής χρήσεως, μολονότι εξαιτίας της υπέρξεως απρόσβλητης πράξεως φορολογικού ελέγχου δεν έχει πλέον εφαρμογή το σύστημα που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο για τη διόρθωση των εν λόγω εγγράφων;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2014 — *Fací* κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-46/10) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά σταθεροποιητών θερμότητας *ESBO/esters* — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθορισμός των τιμών, κατανομή των αγορών και των πελατών, και ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Απόδειξη ενός σκέλους της παραβάσεως — Πρόστιμα — Ίση μεταχείριση — Χρηστή διοίκηση — Εύλογη προθεσμία — Αναλογικότητα)

(2014/C 142/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Fací SpA* (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Piccardo, δικηγόρος, S. Crosby, solicitor, και S. Santoro, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά K. Mojszowicz, F. Ronkes Agerbeek και J. Bourke, στη συνέχεια F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke και F. Castilla Contreras, και στο τέλος F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras και R. Sauer)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C (2009) 8682 τελικό, της 11ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/C.38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας) ή, επικουρικός, αίτημα ακυρώσεως ή μειώσεως του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Fací SpA* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2014 — *Reagens* κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-181/10) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που αφορούν αιτήματα συνυπολογισμού της αδυναμίας πληρωμής ορισμένων επιχειρήσεων στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικά με συμπράξεις — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός τρίτου — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των σκοπών των δραστηριοτήτων επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Υποχρέωση διενέργειας συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως — Μερική πρόσβαση]

(2014/C 142/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Reagens SpA* (San Giorgio di Piano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικά B. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi και D. Gullo, δικηγόροι, στη συνέχεια B. O'Connor, L. Toffoletti και E. De Giorgi)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά P. Costa de Oliveira και J. Bourke, στη συνέχεια P. Costa de Oliveira και F. Ronkes Agerbeek)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης Gestdem 2009/5145 της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας να της επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα του φακέλου της διαδικασίας COMP/C.38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση Gestdem 2009/5145 της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία δεν επετράπη στην Reagens SpA πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα του φακέλου της διαδικασίας COMP/C.38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, καθόσον δεν επέτρεψε την πρόσβαση στις μη εμπιστευτικές μορφές των αιτήσεων των επιχειρήσεων και στο πρώτο ερωτηματολόγιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Reagens SpA στο ήμισυ των δικαστικών της εξόδων και στο ήμισυ των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή στο ήμισυ των δικαστικών της εξόδων και στο ήμισυ των δικαστικών εξόδων της Reagens SpA.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2014 — Yusef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-306/10) ⁽¹⁾

[Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν — Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων ενός προσώπου λόγω του ότι έχει περιληφθεί σε κατάλογο που κατάρτισε όργανο των Ηνωμένων Εθνών — Επιτροπή κυρώσεων — Μεταγενέστερη εγγραφή στο παράρτημα Ι του κανονισμού 881/2002 — Άρνηση της Επιτροπής να διαγράψει την εγγραφή αυτή — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Θεμελιώδη δικαιώματα — Δικαίωμα ακροάσεως, δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο και δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας]

(2014/C 142/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Grieves, barrister, και H. Miller, solicitor, στη συνέχεια E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, και R. Graham, solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Paasivirta, M. Κωνσταντινίδης και T. Scharf)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Finnegan και R. Szostak, στη συνέχεια E. Finnegan)

Αντικείμενο

Αίτημα με σκοπό να διαπιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 265 ΣΔΕΕ, ότι η Επιτροπή παρανόμως δεν προέβη σε ανάκληση του κανονισμού (ΕΚ) 1629/2005 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2005, που τροποποιεί για πεντηκοστή τέταρτη φορά τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου (ΕΕ L 260, σ. 9), καθόσον η πράξη αυτή αφορά τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΛΕΕ και τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου, παραλείποντας να άρει τις διαδικαστικές πλημμέλειες και τις ουσιαστικές παρατυπίες της δεσμεύσεως των κεφαλαίων του Hani El Sayyed Elsebai Yusef.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή να φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο H. Yusef, καθώς και τα ποσά που προκαταβλήθηκαν από το Ταμείο του Γενικού Δικαστηρίου λόγω του ευεργετήματος πενίας.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Deutsche Bank κατά ΓΕΕΑ (Leistung aus Leidenschaft)

(Υπόθεση T-539/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος *Leistung aus Leidenschaft* — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου]

(2014/C 142/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Lange, T. Götting και G. Hild, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Αυγούστου 2011 (υπόθεση R 188/2011-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου *Leistung aus Leidenschaft* ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Deutsche Bank AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 13 της 14.1.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Deutsche Bank κατά ΓΕΕΑ (Passion to Perform)(Υπόθεση T-291/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα *Passion to Perform* — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση]

(2014/C 142/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Lange, T. Götting και G. Hild, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: I. Harrington)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Απριλίου 2012 (υπόθεση R 2233/2011-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου *Passion to Perform* ως κοινοτικού σήματος

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Deutsche Bank AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 273 της 8.9.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2014 — Still κατά ΓΕΕΑ (Fleet Data Services)(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-534/12 και T-535/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αιτήσεις καταχωρίσεως των κοινοτικών εικονιστικών σημάτων *Fleet Data Services* και *Truck Data Services* — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δικαίωμα ακρόασεως — Άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009]

(2014/C 142/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Still GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Waller, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Roch)

Αντικείμενο

Δύο προσφυγές κατά δύο αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση R 130/2012-1 και υπόθεση R 4/2012-1), σχετικά με αιτήσεις καταχωρίσεως, αφενός, του εικονιστικού σημείου *Fleet Data Services* και, αφετέρου, του εικονιστικού σημείου *Truck Data Services* ως κοινοτικών σημάτων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει τις προσφυγές.
2. Καταδικάζει την Still GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 2.2.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2014 — FTI Touristik κατά ΓΕΕΑ (BigXtra)

(Υπόθεση T-81/13) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος BigXtra — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 142/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FTI Touristik GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Parg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Pohlmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 29ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση R 2521/2011-1), αναφορικά με την αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος BigXtra ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την FTI Touristik GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 108 της 13.4.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2013 — Chrysamed Vertrieb κατά ΓΕΕΑ — Chrysal International (Chrysamed)

(Υπόθεση T-46/12) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισης — Κατάργηση της δίκης)

(2014/C 142/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Αυστρία) (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Schneider, στη συνέχεια M. Koch και τέλος I. Rungg, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Chrysal International BV (Naarden, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: A. Killan, M. Marell και M. Senftleben, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 22ας Νοεμβρίου 2011 (υπόθεση R 64/2011-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Chrysal International BV και Chrysamed Vertrieb GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1. Καταργεί τη δίκη.
2. Καταδικάζει την Chrysamed Vertrieb στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 98 της 31.3.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2014 — Imax κατά ΓΕΕΑ — Himax Technologies (IMAX)

(Υπόθεση T-198/13) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2014/C 142/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Imax Corporation (Mississauga, Καναδάς) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, δικηγόρος, και K. Hughes, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Himax Technologies, Inc. (Hsinhua, Ταϊβάν)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιανουαρίου 2013 (υπόθεση R 740/2012-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Himax Technologies, Inc. και της Imax Corporation.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1. Καταργεί τη δίκη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 171 της 15.6.2013.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2014 — BR IP Holder κατά ΓΕΕΑ — Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Υπόθεση T-62/14)

(2014/C 142/46)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BR IP Holder LLC (Canton, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: F. Traub, δικηγόρος, και C. Rohsler, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1091/2012-4·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «HOKEY POKEY» για «είδη ζαχαροπλαστικής» της κλάσεως 30 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 275 678

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Προγενέστερο μη καταχωρισμένο σήμα «HOKEY POKEY» φερόμενο ως χρησιμοποιούμενο στο Ηνωμένο Βασίλειο για «είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Société générale κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-98/14)

(2014/C 142/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société générale SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Zelenko, J. Marthan και D. Kurka, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αριθ. C (2013) 8512 τελικό της 4ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση EIRD κατά το μέρος που επιβάλλει πρόστιμο στην Société Générale·
- να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή στη Société Générale σε κατάλληλο ύψος·
- να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής κατά τον προσδιορισμό της μεθόδου υπολογισμού των αξιών των πωλήσεων, στο μέτρο που οι αξίες που δέχεται η προσβαλλόμενη απόφαση με βάση τη μέθοδο αυτή δεν ανταποκρίνονται στις αντίστοιχες θέσεις των ερευνώμενων τραπεζών στην οικεία αγορά όσον αφορά την διαπραχθείσα παράβαση κατά τη σχετική περίοδο (πρώτο σκέλος). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή με τον τρόπο αυτό παρέβη την υποχρέωσή της για επιμέλεια (δεύτερο σκέλος) και προσέβαλε τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως (τρίτο σκέλος) και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (τέταρτο σκέλος)

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από ελλιπή αιτιολογία ως προς την επιλογή της μεθόδου την οποία εφάρμοσε η Επιτροπή προκειμένου να υπολογίσει την αξία των πωλήσεων των ερευνώμενων τραπεζών.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να κάνει χρήση της πλήρους δικαιοδοσίας του ώστε να μειώσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο σε κατάλληλο ύψος, ανταποκρινόμενο στις αντίστοιχες θέσεις στην οικεία αγορά των ερευνώμενων τραπεζών.

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Universal Utility International κατά ΓΕΕΑ (Greenworld)

(Υπόθεση T-106/14)

(2014/C 142/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Universal Utility International GmbH & Co. KG (Kaarst, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Mietzel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1658/2013-4·
- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που με αυτή επιβεβαιώθηκε η απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 39·
- όλως επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που με αυτή επιβεβαιώθηκε η απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως για υπηρεσίες της κλάσεως 35·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «Greenworld» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 4, 35 και 39 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 11 616 588

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — D. Burazer κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-108/14)

(2014/C 142/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Drago Burazer (Ζάγκρεμπ, Κροατία), Nikolina Nežić (Ζάγκρεμπ), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Κροατία), Bosiljka Grbašić (Križevci, Κροατία), Tea Tončić (Pula, Κροατία), Milica Bjelić (Dubrovnik, Κροατία), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Κροατία) (εκπρόσωπος: Mato Krmeč, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Ένωση

Αιτήματα των εναγόντων

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να εκδώσει δικαστική απόφαση με την οποία να αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούται να ανορθώσει τη ζημία που προκάλεσε στους ενάγοντες η μη τήρηση εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσής της να παρακολουθεί την εκτέλεση της Συνθήκης Προσχώρησης της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υποχρέωσης την οποία υπέχει δυνάμει του άρθρου 36 της Πράξεως Προσχώρησης (παράρτημα VII, παράγραφος 1), όσον αφορά τη δημιουργία, στην κροατική έννομη τάξη, του σώματος των αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων,
- να αναστείλει τη συζήτηση σχετικά με το ύψος των σχετικών αξιώσεων έως ότου η απόφαση αυτή αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου,
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

1. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, καθόσον δεν αντιτάχθηκε στην κατάργηση των νομοθετημάτων σχετικά με τη δημιουργία και τη ρύθμιση του σώματος των αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων τα οποία θεσπίστηκαν από την Κροατία κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 36 της Πράξεως Προσχώρησης (παράρτημα VII, παράγραφος 1), η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Συνθήκης Προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση που συνήφθη μεταξύ της Δημοκρατίας της Κροατίας και των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2013, L 300, σ. 7). Το άρθρο 36 της Πράξεως Προσχώρησης αναθέτει στην Επιτροπή το καθήκον να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς (monitoring) την τήρηση όλων των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Κροατία κατά τις διαπραγματεύσεις για την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, ως εκ τούτου, την τήρηση της νομικής δεσμεύσεως που ανέλαβε η Κροατία σχετικά με τη δημιουργία του σώματος των αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων και με τη διαμόρφωση όλων των αναγκαίων προϋποθέσεων για την πλήρη έναρξη λειτουργίας του σώματος στο πλαίσιο της κροατικής έννομης τάξεως πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012. Εντούτοις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να αποδέχεται μονομερείς τροποποιήσεις των ως άνω δεσμεύσεων από την Κροατία.
2. Λόγω της παραβάσεως αυτής, η Επιτροπή προξένησε ευθέως ζημία στους ενάγοντες, οι οποίοι είχαν διορισθεί προκειμένου να καλύψουν τις θέσεις αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων και είχαν την εύλογη προσδοκία ότι θα αναλάμβαναν καθήκοντα την 1η Ιανουαρίου 2012.
3. Η Επιτροπή, καθόσον δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της, υπέπεσε σε πρόδηλη και βαρεία υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας την οποία διαθέτει και, καθόσον ματαίωσε την εύλογη προσδοκία των εναγόντων (διορισθέντων ως αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων), προξένησε σε αυτούς σοβαρή υλική ζημία και ηθική βλάβη τις οποίες υποχρεούται να ανορθώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

Αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — D. Škugor κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-109/14)

(2014/C 142/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Davor Škugor (Sisak, Κροατία), Ivan Gerometa (Vrsar, Κροατία), Kristina Samardžić (Split, Κροατία), Sandra Cindrić (Karlovac, Κροατία), Sunčica Gložinić (Varaždin, Κροατία), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Κροατία), Vlatka Pižeta (Varaždin) (εκπρόσωπος: Mato Krmek, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Ένωση

Αιτήματα των εναγόντων

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να εκδώσει δικαστική απόφαση με την οποία να αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούται να ανορθώσει τη ζημία που προκάλεσε στους ενάγοντες η μη τήρηση εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσής της να παρακολουθεί την εκτέλεση της Συνθήκης Προσχώρησης της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υποχρέωσης την οποία υπέχει δυνάμει του άρθρου 36 της Πράξεως Προσχώρησης (παράρτημα VII, παράγραφος 1), όσον αφορά τη δημιουργία, στην κροατική έννομη τάξη, του σώματος των αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων,

- να αναστείλει τη συζήτηση σχετικά με το ύψος των σχετικών αξιώσεων έως ότου η απόφαση αυτή αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου,
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

1. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, καθόσον δεν αντιτάχθηκε στην κατάργηση των νομοθετημάτων σχετικά με τη δημιουργία και τη ρύθμιση του σώματος των αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων τα οποία θεσπίστηκαν από την Κροατία κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 36 της Πράξεως Προσχώρησης (παράρτημα VII, παράγραφος 1), η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Συνθήκης Προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση που συνήφθη μεταξύ της Δημοκρατίας της Κροατίας και των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2013, L 300, σ. 7). Το άρθρο 36 της Πράξεως Προσχώρησης αναθέτει στην Επιτροπή το καθήκον να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς (monitoring) την τήρηση όλων των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Κροατία κατά τις διαπραγματεύσεις για την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, ως εκ τούτου, την τήρηση της νομικής δεσμεύσεως που ανέλαβε η Κροατία σχετικά με τη δημιουργία του σώματος των αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων και με τη διαμόρφωση όλων των αναγκαίων προϋποθέσεων για την πλήρη έναρξη λειτουργίας του σώματος στο πλαίσιο της κροατικής έννομης τάξεως πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012. Εντούτοις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να αποδέχεται μονομερείς τροποποιήσεις των ως άνω δεσμεύσεων από την Κροατία.
2. Λόγω της παραβάσεως αυτής, η Επιτροπή προξένησε ευθέως ζημία στους ενάγοντες, οι οποίοι είχαν διορισθεί προκειμένου να καλύψουν τις θέσεις αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων και είχαν την εύλογη προσδοκία ότι θα αναλάμβαναν καθήκοντα την 1η Ιανουαρίου 2012.
3. Η Επιτροπή, καθόσον δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της, υπέπεσε σε πρόδηλη και βαρεία υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας την οποία διαθέτει και, καθόσον ματαίωσε την εύλογη προσδοκία των εναγόντων (διορισθέντων ως αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων), προξένησε σε αυτούς σοβαρή υλική ζημία και ηθική βλάβη τις οποίες υποχρεούται να ανορθώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2014 — Δημοκρατία της Φινλανδίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Υπόθεση T-124/14)

(2014/C 142/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: J. Heliskoski και S. Hartikainen)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2013) 8743, τελικό, της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 338, της 17.12.2013, σ. 81), καθόσον ζητείται, όσον αφορά τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, επιστροφή χρηματοδοτήσεως ποσού 927 827,58 ευρώ, λόγω μη τηρήσεως του άρθρου 55 του κανονισμού 1974/2006·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Φινλανδίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο: εκτιμά ότι η Επιτροπή ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 55 του κανονισμού 1974/2006 ⁽¹⁾. Η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι οι προϋποθέσεις που έθεσε η Φινλανδία για τη χορήγηση ενισχύσεως προς αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού δεν ήταν σύμφωνες προς το άρθρο 55, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1974/2006.

⁽¹⁾ Κανονισμός 1974/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 368, σ. 15).

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Gappol Marzena Porczyńska κατά ΓΕΕΑ — Gap (ITM) (GAPPol)**(Υπόθεση T-125/14)**

(2014/C 142/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Gwiazdowska, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gap (ITM) Inc. (San Francisco, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 2ας Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 686/2013-1·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «GAPPol» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 20, 25 και 37 –αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος n° 8 346 165.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: κοινοτικές καταχωρίσεις του λεκτικού σήματος «GAP»· κοινοτικές καταχωρίσεις των εικονιστικών σημάτων που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «GAP»· εθνικά λεκτικά σήματα «GAP» και εθνικά εικονιστικά σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «GAP» για προϊόντα της κλάσεως 25.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: μερική αποδοχή της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009.

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — Γερμανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-134/14)**

(2014/C 142/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller, και T. Lübbig, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση C (2013) 4424 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στη διαδικασία κρατικής ενίσχυσης SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) — Γερμανία, Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾ καθώς και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Η προσφεύγουσα προσάπτει στην καθής ότι κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας χωρίς να τηρήσει την υποχρέωση που υπέχει να επιδείξει ιδιαίτερη επιμέλεια κατά την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών. Σε περίπτωση που η Επιτροπή είχε εξακριβώσει τα πραγματικά περιστατικά επιδεικνύοντας τη δέουσα επιμέλεια, δεν θα είχε κριθεί απαραίτητη η κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, δηλαδή τη λειτουργία του γερμανικού νόμου περί της προτεραιότητας των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien), και ειδικότερα το σύστημα χρηματοοικονομικών ροών που προβλέπει ο εν λόγω νόμος. Επίσης, η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση της αποστολής «του κράτους» ως νομοθέτη και ως οργάνου υπευθύνου για τις εποπτικές αρχές και συνήγαγε το εσφαλμένο συμπέρασμα ότι υπάρχει έλεγχος.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες ενέργειας δεν επωφελούνται από το ειδικό σύστημα αντιστάθμισης.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον διαπίστωσε, παρά τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, ότι ευνοήθηκαν οι επιχειρήσεις που καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες ενέργειας.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την απουσία πλεονεκτήματος μέσω κρατικών πόρων

Με τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε εκ νέου σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στο μέτρο που διαπίστωσε ότι ορισμένα κρατικά όργανα ασκούσαν έλεγχο στα περιουσιακά στοιχεία των διαφόρων ιδιωτικών επιχειρήσεων που συμμετείχαν στο σύστημα που καθιέρωσε ο νόμος περί της προτεραιότητας των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 30 ΣΛΕΕ και 110 ΣΛΕΕ.

Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή ότι πρέπει να τηρείται η προσήκουσα διοικητική διαδικασία καθώς και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, δεδομένου ότι το θεσμικό αυτό όργανο εξέτασε τον νόμο περί της προτεραιότητας των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας υπό το πρίσμα των άρθρων 30 ΣΛΕΕ και 110 ΣΛΕΕ, μολοντί γνώριζε τον τρόπο λειτουργίας του εν λόγω νόμου από δεκαετίας και πλέον. Επιπλέον, η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα τα άρθρα 30 ΣΛΕΕ και 110 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που εν προκειμένω δεν επιβάλλεται φόρος υπό την έννοια των διατάξεων αυτών ούτε συντρέχει κατάσταση συνεπαγόμενη δυσμενή διάκριση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — SolarWorld κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-141/14)

(2014/C 142/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: SolarWorld AG (Βόννη, Γερμανία)· Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Ιταλία)· και Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι by: L. Ruessmann, δικηγόρος, και J. Beck, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει το άρθρο 3 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1238/2013 του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- να συνεκδικάσει την παρούσα υπόθεση με την υπόθεση T-507/13· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αντιβαίνει προς το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ ⁽²⁾, καθόσον χορηγεί απαλλαγή από τα μέτρα σε Κινέζους παραγωγούς από τους οποίους η Επιτροπή αποδέχθηκε κοινή ανάληψη υποχρεώσεως, προσβάλλοντας το δικαίωμα των προσφευγουσών σε δίκαιη δίκη, παραβιάζοντας την αρχή της χρηστής διοικήσεως, προσβάλλοντας τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και ενεργώντας κατά παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 4 και 19, παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αντιβαίνει προς το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, καθόσον χορηγεί απαλλαγή από τα μέτρα σε Κινέζους παραγωγούς από τους οποίους η Επιτροπή αποδέχθηκε παράνομη κοινή ανάληψη υποχρεώσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού αντιβαίνει προς το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον χορηγεί απαλλαγή από τα επίμαχα μέτρα σε ορισμένους Κινέζους παραγωγούς, βάσει προτάσεως αναλήψεως υποχρεώσεως η οποία έγινε δεκτή και επικυρώθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ ⁽³⁾ και την απόφαση 2013/423/ΕΕ ⁽⁴⁾ της Επιτροπής, και η οποία αποτελεί οριζόντια σύμπραξη για τον καθορισμό τιμών.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1238/2013 του Συμβουλίου, της 2 Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψελών), καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 325, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

⁽³⁾ Εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2013, για τη βεβαίωση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων (ΕΕ L 325, σ. 214).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2013/423/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2013, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 209, σ. 26).

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — SolarWorld κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-142/14)

(2014/C 142/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: SolarWorld AG (Βόννη, Γερμανία)· Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Ιταλία)· και Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, δικηγόρος, και J. Beck, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

- να ακυρώσει το άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1239/2013 του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- να συνεκδικάσει την παρούσα υπόθεση με την υπόθεση T-507/13· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αντιβαίνει προς το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού αντεπιδοτήσεων ⁽²⁾, καθόσον χορηγεί απαλλαγή από τα μέτρα σε Κινέζους παραγωγούς από τους οποίους η Επιτροπή αποδέχθηκε κοινή ανάληψη υποχρέωσης, προσβάλλοντας το δικαίωμα των προσφευγουσών σε δίκαιη δίκη, παραβιάζοντας την αρχή της χρηστής διοικήσεως, προσβάλλοντας τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και ενεργώντας κατά παράβαση των άρθρων 13, παράγραφος 4, και 29, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντεπιδοτήσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αντιβαίνει προς το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού αντεπιδοτήσεων, καθόσον χορηγεί απαλλαγή από τα μέτρα σε Κινέζους παραγωγούς από τους οποίους η Επιτροπή αποδέχθηκε παράνομη κοινή ανάληψη υποχρέωσης.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού αντιβαίνει προς το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον χορηγεί απαλλαγή από τα επίμαχα μέτρα σε ορισμένους Κινέζους παραγωγούς, βάσει προτάσεως αναλήψεως υποχρέωσης, η οποία έγινε δεκτή και επικυρώθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ ⁽³⁾ και την απόφαση 2013/423/ΕΕ ⁽⁴⁾ της Επιτροπής, και η οποία αποτελεί οριζόντια σύμπραξη για τον καθορισμό τιμών.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1239/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 325, σ. 66)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 188, σ. 93)

⁽³⁾ Εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2013, για τη βεβαίωση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων (ΕΕ L 325, σ. 214)

⁽⁴⁾ Απόφαση 2013/423/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2013, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 209, σ. 26)

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-160/14)

(2014/C 142/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Κίνα)· Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding)· Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Κίνα)· Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Κίνα)· Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Κίνα)· Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding)· Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding)· Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Πεκίνο, Κίνα)· Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Πεκίνο)· Yingli Green Energy Europe (Ντύσελντορφ, Γερμανία)· Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Γερμανία)· Yingli Green Energy France SAS (Λυών, Γαλλία)· Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Ισπανία)· Yingli Green Energy Italia Srl (Ρώμη, Ιταλία)· και Yingli Green Energy International AG (Kloten, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Willems, S. De Knop και J. Charles, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1238/2013 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψελών), καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 1), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 5, παράγραφοι 10 και 11, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ επιβάλλοντας μέτρα αντιντάμπινγκ στις φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και σε βασικά συστατικά τους στοιχεία προελεύσεως Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, ενώ στην ανακοίνωση ενάρξεως της διαδικασίας γινόταν λόγος μόνο για φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και βασικά συστατικά στοιχεία καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν τα άρθρα 1 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου επιβάλλοντας μέτρα αντιντάμπινγκ στις φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και σε βασικά συστατικά τους στοιχεία τα οποία δεν αποτελούσαν αντικείμενο έρευνας αντιντάμπινγκ.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου εφαρμόζοντας μεθοδολογία που αρμόζει σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει οικονομία αγοράς, προκειμένου να υπολογίσουν το περιθώριο ντάμπινγκ για προϊόντα από χώρες με οικονομία αγοράς.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου διεξάγοντας μία ενιαία έρευνα για δύο διαφορετικά προϊόντα (δηλαδή τις φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και τις κυψέλες).
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, καθόσον έλαβαν απόφαση επί του ζητήματος κατά πόσον οι προσφεύγουσες λειτουργούν σε καθεστώς οικονομίας της αγοράς πάνω από τρεις μήνες μετά την έναρξη της έρευνας και αφού έλαβαν κάθε αναγκαία πληροφορία για τον υπολογισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν τα άρθρα 3 και 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, καθόσον δεν υπολόγισαν χωριστά τη ζημία που υπέστη η βιομηχανία της Ένωσης από τις εισαγωγές οι οποίες υπήρξαν αντικείμενο ντάμπινγκ και από λοιπούς γνωστούς παράγοντες και, κατά συνέπεια, καθόσον επέβαλαν δασμό σε ύψος που υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την αποκατάσταση της ζημίας την οποία προκαλούν στη βιομηχανία της Ένωσης οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, καθόσον δεν γνωστοποίησαν βάσει ποίων ουσιωδών στοιχείων και συλλογισμών επρόκειτο να λάβουν οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51)

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2014 — Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-161/14)

(2014/C 142/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Κίνα)· Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding)· Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Κίνα)· Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Κίνα)· Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Κίνα)· Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding)· Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding)· Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Πεκίνο, Κίνα)· Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Πεκίνο)· Yingli Green Energy Europe (Ντύσελντορφ, Γερμανία)· Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Γερμανία)· Yingli Green Energy France SAS (Λυών, Γαλλία)· Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Ισπανία)· Yingli Green Energy Italia Srl (Ρώμη, Ιταλία)· και Yingli Green Energy International AG (Kloten, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Willems, S. De Knor και J. Charles, δικηγόροι).

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Ο προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1239/2013 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 66), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 10, παράγραφοι 12 και 13, του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου⁽¹⁾ επιβάλλοντας αντισταθμιστικά μέτρα στις φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και σε βασικά συστατικά στοιχεία προελεύσεως Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, ενώ στην ανακοίνωση ενάρξεως της διαδικασίας γίνονταν λόγος μόνο για φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και βασικά συστατικά στοιχεία καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν τα άρθρα 1 και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου επιβάλλοντας αντισταθμιστικά μέτρα στις φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και σε βασικά συστατικά στοιχεία τα οποία δεν αποτελούσαν αντικείμενο σχετικά με επιδοτήσεις.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου διεξάγοντας μία ενιαία έρευνα για δύο διαφορετικά προϊόντα (δηλαδή τις φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και τις κυψέλες).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 188, σ. 93).

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2014 — PRS Mediterranean κατά ΓΕΕΑ — Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Υπόθεση T-166/14)

(2014/C 142/58)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PRS Mediterranean Ltd (Τελ Αβίβ, Ισραήλ) (εκπρόσωποι: A. Spráth και V. Töbelmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 889/2012-2 και R 635/2012-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «NEOWEB» για προϊόντα της κλάσεως 19 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 6 184 568

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διάφορα εθνικά σήματα που περιέχουν το λεκτικό σημείο «GEOWEB» για προϊόντα των κλάσεων 1, 17 και 19 και το μη καταχωρισμένο σήμα «GEOWEB» χρησιμοποιούμενο στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', 3, 4 και 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Stahlwerk Bous κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-172/14)

(2014/C 142/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (ΕΕ 2014, C 37, σ. 73)
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθής δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασιζόμενη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δικαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (ΕΕ C 164, σ. 5), με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβάρυνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δικαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβάρυνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

- Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — WeserWind κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-173/14)

(2014/C 142/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (ΕΕ 2014, C 37, σ. 73).
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθή δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασισμένη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (ΕΕ C 164, σ. 5), με την οποία η καθή διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

- Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Dieckerhoff Guss κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-174/14)

(2014/C 142/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevensberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (ΕΕ 2014, C 37, σ. 73).
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθής δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασισμένη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δικαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (ΕΕ C 164, σ. 5), με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δικαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

- Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Walter Hundhausen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-175/14)

(2014/C 142/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (ΕΕ 2014, C 37, σ. 73).
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθής δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασισμένη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, *PreussenElektra* (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (EE C 164, σ. 5), με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

— Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Georgsmarienhütte κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-176/14)

(2014/C 142/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (EE 2014, C 37, σ. 73).
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθής δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασισμένη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δικαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (EE C 164, σ. 5), με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δικαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

- Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Harz Guss Sorge κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-177/14)

(2014/C 142/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Harz Guss Sorge GmbH (Zorge, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (EE 2014, C 37, σ. 73).
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθής δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασισμένη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δικαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (EE C 164, σ. 5), με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

— Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-178/14)

(2014/C 142/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (ΕΕ 2014, C 37, σ. 73).

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιάδους τύπου

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθής δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασισμένη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (ΕΕ C 164, σ. 5), με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

- Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Schmiedewerke Gröditz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-179/14)

(2014/C 142/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (ΕΕ 2014, C 37, σ. 73).
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθή δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασισμένη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δικαιο εκτίμηση πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (ΕΕ C 164, σ. 5), με την οποία η καθή διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δικαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

- Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Schmiedag κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-183/14)

(2014/C 142/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schmiedag GmbH (Hagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής στην υπόθεση Κρατική Ενίσχυση SA.33995 (2013/C) — Γερμανία, στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, για την έναρξη της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που κοινοποιήθηκε με την πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων (ΕΕ 2014, C 37, σ. 73).
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν τα εξής:

1. Παράβαση ουσιάδους τύπου

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η καθής δεν αιτιολόγησε επαρκώς, σύμφωνα με το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την απόφασή της να κινήσει τυπική διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Η περί ενάρξεως της διαδικασίας απόφαση δεν περιέχει ειδική ουσιαστική εκτίμηση, βασιζόμενη σε πραγματικά και νομικά κριτήρια, όσον αφορά την ύπαρξη όλων των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Παράβαση των Συνθηκών

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η απόφαση της Επιτροπής περί ενάρξεως της διαδικασίας αντιβαίνει προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Αναφέρει στο πλαίσιο αυτό ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099) ότι ο νόμος για την προτεραιότητα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (στο εξής: EEG) δεν χορηγεί ενισχύσεις. Ο EEG ουσιαστικά εξακολουθεί να ισχύει αμετάβλητος. Ειδικότερα, έμειναν αμετάβλητες οι ουσιώδεις για την κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο εκτίμησης πτυχές. Το ίδιο ισχύει για την απόφαση της καθής της 22ας Μαΐου 2002 (ΕΕ C 164, σ. 5), με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ο EEG δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν πληροί τις κατά το περί ενισχύσεων δίκαιο προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συναφώς αναφέρει ειδικότερα ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως EEG δεν αποτελεί ευνοϊκή μεταχείριση που μια επιχείρηση δεν θα ελάμβανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ότι δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, ότι δεν πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και ότι δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε τη νόθευση του ανταγωνισμού ούτε ενδεχόμενη ζημία των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών.

3. Συμβατότητα με την κοινή αγορά

- Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, τότε, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή θα συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Atlantic Multipower Germany κατά ΓΕΕΑ — Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)

(Υπόθεση T-186/14)

(2014/C 142/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Berlit, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Ιανουαρίου 2014, στην υπόθεση R 764/2013-4,
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 12ης Απριλίου 2013 (αριθ. 6333C),
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: λεκτικό σήμα «NOxtreme» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32 — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 177 889

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: η Nutrichem Diät + Pharma GmbH

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: εικονιστικό εθνικό και εικονιστικό κοινοτικό σήμα που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «X-TREME», για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 32

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: η αίτηση για κήρυξη της ακυρότητας έγινε δεκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- παράβαση του άρθρου 57, παράγραφοι 2 και 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 42, παράγραφοι, 2 και 3, του κανονισμού 207/2009,
- παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Άλφα-Βήτα Βασιλόπουλος κατά ΓΕΕΑ — Henkel (AB terra Leaf)

(Υπόθεση T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 32 της 2.2.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2014 — Jinko Solar κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου κ. λπ.

(Υπόθεση T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 123 της 27.4.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2014 — Triarii κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 304 της 19.10.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014 — Fard και Sarkandi κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 367 της 14.12.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2014 — Hermann Trollius κατά ΕΟΧΠ**(Υπόθεση T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 325 της 9.11.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2014 — Stichting Sona και Nao κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 344 της 23.11.2013.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (3ο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2014 — CP κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-8/13) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλος — Προϊστάμενος τμήματος — Δοκιμαστική περίοδος — Μη διατήρηση στη θέση του προϊσταμένου τμήματος — Τοποθέτηση σε άλλα θέση με καθήκοντα διαφορετικά από εκείνα του προϊσταμένου — Εσωτερικοί κανόνες του Κοινοβουλίου)

(2014/C 142/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: CP (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού-εγανόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: O. Caisou-Rousseau και V. Montebello-Demogeot)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη διατηρήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος στη θέση του προϊσταμένου τμήματος και περί μεταθέσεώς του στη Γενική Διεύθυνση εσωτερικών πολιτικών.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της 23ης Μαρτίου 2012 με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν διατήρησε τον CP στη θέση του προϊσταμένου τμήματος και τον μετέθεσε, με τη θέση του, στη Γενική Διεύθυνση Εσωτερικών Πολιτικών της Ένωσης.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του CP.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 13/04/2013, σ. 39.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2014 — Walton κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-32/13) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Εφάπαξ αποζημίωση λόγω εξόδου από την υπηρεσία — Παραίτηση διαπιστούμενη με απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Προσδιορισμός της ημερομηνίας παραίτησεως — Δεδικασμένο — Αποφάσεις της ΑΔΑ οι οποίες κατέστησαν οριστικές ελλείμει ενδίκου βοηθήματος — Μη τήρηση της προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας — Προδήλως απαράδεκτο)

(2014/C 142/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Robert Walton (Οξφόρδη, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: F. Moyses, δικηγόρος)

Καής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και A.-C. Simon)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση να καταβληθεί το απλήρωτο υπόλοιπο που η Επιτροπή έπρεπε να καταβάλει στον προσφεύγοντα ως εφάπαξ αποζημίωση λόγω εξόδου του από την υπηρεσία.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Ο R. Walton φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 207 της 20.7.2013, σ. 58.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL